

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204225

UNIVERSAL
LIBRARY

ANANDA THIRD READER.

TELUGU

ఆనందవాచకపస్తకము

మూ య డ వ త ర గ తి.

BY

KUCHI NARASIMHAM, B.A.,

AND

PANUGANTY LAKSHMI NARASIMHA RAO.

Approved by the Director of Public Instruction, Madras.

1930.

R. VENKATESHWAR & Co.,

LOANE SQUARE, MADRAS.

ఆర్. వేంకటేశ్వర అండ్ కో

లోకేశ్వర్ మద్రాస్.

All Rights Reserved.

Price 3 Annas.]

[మొ 3 అణలు.

పీఠిక

క్రింది పైతరగతుల యానందవాచక పుస్తకములు కఠినములుగా నున్నవని కొందఱు విద్యాశాఖాధికారు లభిప్రాయ పడుచున్నారు. కావున వలయుచోట్ల దిద్ది వాని సులభముగా వ్రాయుడని యానందముద్రాల యనువారు మమ్ముఁ గోరినారు. ఇద్దఱుముగ్గురు సబ్బసిస్టెంటిస్సెక్టరు గార్ల యభిప్రాయములు కూడ మా కందినారు.

వారు గోరిన సవరణలలో మఱు సమ్మతములైనవానిని వందన పూర్వకముగాఁ జేసితిమి. విసంధులఁగూర్చి మేము వారితో నేకీభవింపఁజాల కున్నాము. శబ్దముయొక్క నిజరూపము పిల్లలయెదుటఁ బెట్టవలయునని వారి యభిప్రాయము. అది మంచిదే కాని, నియమరహితముగా విసంధులు చేసినయెడల, బాలుర కస్వాభావికోచ్ఛారణ మలవడుటయే కాక భాషా మాధుర్యమునకు భంగము కలుగును. చదువునప్పుడు పిల్లల గొంతుకలు నొప్పిపెట్టి, పాఠము క్లేశకర మగును.

కనుక మేమిప్పుడు రెండవవాచక పుస్తకములోఁ జేసిన పెక్కు విసంధులు విద్యాశాఖాధికారుల యెడల మాగౌరవమును జూపుటకుఁ జేయఁబడినవి కాని మనఃపూర్వకముగాఁ జేయఁబడినవి కావు. పైతరగతుల పుస్తకములలోఁ గ్రమముగా నట్టి యనిష్ట విసంధులు తగ్గించినాము.

ఛందోభంగాదిభీతిచేఁ బద్యములలో విసంధులు చేయుటకు వలన పడినదికాదు. ఉపాధ్యాయులకొఱ కుద్దేశింపఁబడిన ప్రశ్నలందును వ్యాకరణ భాగములలోను విసంధులు చేయలేదు.

వెనుకటి పీఠికలోఁ, గ్రింది వాచకపుస్తకములందలి పద్యములన్నియు న్యవించితములని వ్రాసితిమి. పై యుద్యోగుల యభిప్రాయము ననుసరించి యిప్పు డితర కవికృతములైన కొన్ని నీతిపద్యములు వానికిఁ జేర్చితిమి.

పితాపురము, }
2-2-1920. }

కూచి నరసింహము,
పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహరావు.

వాచకపు స్తకములనడుమఁగాని తుదనుగాని కొన్ని పద్యములఁ జేర్చెదము. అడుగుతరగతులపు స్తకములలోని పెక్కుపద్యములు స్వకల్పితములు. అవి తఱచు ముంజరితక్షణ సమన్వితములై యుండును. దసరాపాటలపై నెనింపుగ బాలురు పాడుకొనుట కర్హములై యుండును గావున, సుంజరితక్షణమును బద్ధరచన యం దుపయోగపఱచెదము. పైతరగతుల వాచకపు స్తకములలోని పద్యములు కొన్ని స్వకల్పితములును, గొన్ని పూర్వక విరచితములును నై యుండును. పూర్వక విగ్రంథములలో నేయే పద్యములు రసవంతములై నీతిబోధకములై యుండునో యాపద్యముల నేయేర్చి వాచకపు స్తకములందుఁగూర్చెదము. వానిలోఁ గథా సందర్భములఁ జెల్పు కొన్ని వాక్యములును సంక్షేపముగ వ్రాసెదము.

వ్యాకరణములోని సులభాంశములఁగొన్నిటిని వాచకపు స్తకములకు దను జేర్చెదము. వీని నాయాతరగతులయంపాధ్యాయముచూచి బాలురకు బోధించుట మంచిదని మా యభిప్రాయము. అడుగుతరగతుల వాచకపు స్తకములలో వ్యాకరణ పరిభాషాపదములకు సాధ్యమైనంతవఱకుఁ జోటియము; కాని, పైతరగతి పు స్తకములలో మాత్రము వాని ప్రయోగము లావశ్యకము లైనప్పుడవి యుపయోగించెదము. అయినను సులభములగు మాటలతో నాయాపదముల కర్థము లాతావులందే వ్రాసెదము. వ్యాకరణనూత్రములను గేవలసూత్రరూపముగ బోధించుటకంటె నీదిగువను జెప్పినవిధముగ బోధించుట యుక్తమని మా యభిప్రాయము. ఏనూత్రము నుపాధ్యాయుండు బాలురకు బోధింపనెంచునో యానూత్రము క్రిందరాఁదగిన యయిదాటుదాహరణములను సాధ్యమైనంతవఱకు వాచకపు స్తకములలోనివే యేటి బాలురయొదుటఁ జెట్టవలయును. అన్ని యుదాహరణరూపములందుఁగూడ సమానముగఁగలిగిన మార్పేదో సమానలక్షణమేదో బాలురు తమంతఁదాము పరికిలించి గ్రహించుకొనునట్లు పాధ్యాయుండు చేయవలయును. ఆ సామాన్యపు మార్పేదో యదియొప్పుడుకలుగునో బాలురనోట నే సాధ్యమైనంతవఱకుఁ జెప్పింపవలయును. అదియే, కాలాచితమగుచిన్న వ్యాకరణనూత్రమగును. వ్యాకరణాంశములనీరీతిగ బోధించుట యుక్తమము. బోధనని పుణులగును పాధ్యాయుల కట్లు చేయుటకష్టముకాదు.

విశేషానుభవము గలిగిన యంపాధ్యాయులుగాని తదితరులుగాని మా వాచకపు స్తకములలో నేవైనలోపములున్నయెడల దయాపూర్వకముగఁగనఁబఱచినచో, వానిని గృతజ్ఞతాభివందనములతో గ్రహించి తరువాతి కూర్పులో సవరించుకొనెదము.

విషయ సూచిక.

మూడవవాచక వుస్తకము.

1. గేదె—The Buffalo	9
2. నీర—Ink	11
3. హాతింతాయి—Hathimthai—from Sadi's Gulistan.	12
4. తూనికలు, కొలతలు—Weights and Measures ...	14
5. కోతి—The Monkey	16
6. ఇద్దఱుఫకీరులు—Two fakirs—from Sadi's Gulistan	18
7. వ్యవసాయపు పనిముట్లు—Agricultural Implements...	20
8. అరటిచెట్టు, మొదటిభాగము—The Plantain Tree, part I.	22
9. అరటిచెట్టు, రెండవభాగము—Do. Do. Part II.	24
10. పట్టణము—The Town	26
11. మహమ్మదు, వైద్యుడు—Mahomed & the Physician from Sadi's Gulistan	29
12. గడి మారము—The Clock	30
13. నక్క, గుంటనక్క—The Jackal and the Fox ...	33
14. శిబిచక్రవర్తి—Emperor Shibi	36
15. కమ్మరి—The Blacksmith	39
16. దూదిదొంగలు—Cotton Stealers—from Sadi's Gulistan	41
17. గడ్డ—The Kite	43
18. పొడగు, వెడల్పు, ఎత్తు, విరివి—Length, Breadth, Height and Area	46
19. పగలు, రాత్రి—Day and Night	48

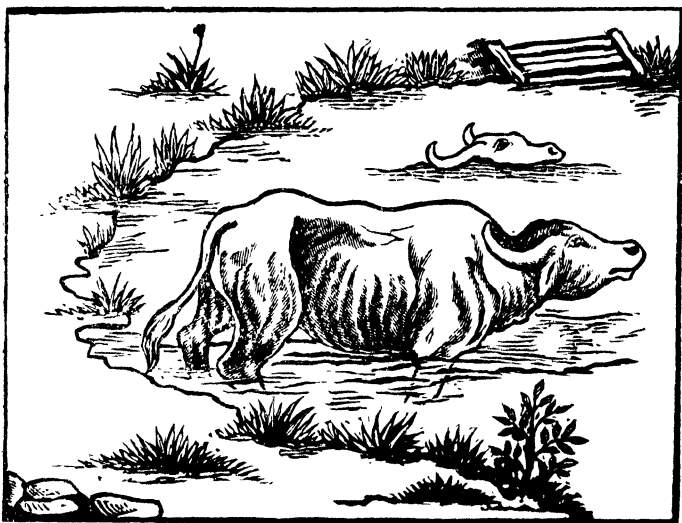
20. భారతకథా సంగ్రహము—An Epitome of the Story of the Bharatham	...	...	...	51
21. పులి—The Tiger	...	...	...	54
22. సూర్యుడు, భూమి, చంద్రుడు—The Sun, the Moon and the Earth	...	...	...	56
23. పరమశాంతుడు—A Patient Man—from Chambers's Moral Class Book	...	...	...	58
24. తెన్నరాష్ట్రములోని ప్రజలు—The People of the Madras Presidency	...	...	...	60
25. తండ్రి, కూతులు—The Father and his Daughters—from Aesop's Fables...	...	...	...	62
26. సర్. తి. ముత్తుస్వామి అయ్యరు—Sir T. Muthuswamy Aiyar	...	...	...	64
27. ఆరోగ్యసాధనములు—Means of Keeping Health	...	...	...	66
28. పరీక్షిన్న కేంద్రుడు—King Parikshith	...	...	...	68
29. శ్రీ చార్లెస్ వర్జినియర్ చరిత్ర — A Sketch of King George V.	...	...	...	71

PART II.

1. సూర్యోదయము—The Sunrise	...	...	73
2. తల్లి—The Mother	...	...	74
3. ఉక్కు, వర్షము—Closeness and Rain	...	...	76
4. కట్టుకథ—A Riddle	...	...	77
5. దొంగ, అతని తల్లి—The Thief & his Mother	...	...	78
6. నీతిపద్యములు.	...	...	80

PART III.

వ్యాకరణము—Grammar	...	...	...	83
-------------------	-----	-----	-----	----

మొదటిభాగము.

1. గేదె.

నీవు వైపటములో మోచే జంతువును గేదె అనియు బట్టె అనియు చెప్పుదురు. ఆవు, గొట్టె, గేదె, ఇవి ఒక వాటిలో చేరినజంతువులు.

అవి అన్నియు ఆహారమును మొదట నమలకుండ మ్రింగును. తరువాత మేతమాని ముందు మ్రింగిన ఆహారమును కొంచెము కొంచెము ములినోటిలోనికి తెచ్చుకొని చక్కగా నమలును. దీనికే నమరు వేయుట అనిపేరు.

ఈ జంతువుల పండ్లు, ఇవి తిను ఆహారమునకు తగిన ట్లుండును. కుక్కవలెను, పిల్లివలెను, తమ ఆహారమును పట్టి పండ్లలో చీల్చువలసిన పనిలేదు. ఆహారమును చక్కగానమల వలసి యున్నది; కనుక, వీనికి దంతములు మనకువలెనే

ఉన్నవి. పిల్లికిని, కుక్కకును, మునికోతి లుండును. ఈ జంతు

వుల కుండవు, వై చౌడకు మునిపం
డ్లుండవు. దంతములు మాత్రముండును.
క్రింది చౌడకు ముని పండ్లును దంతములును
కూడ ఉండును. ఇవి గడ్డి, ఆకులు మొద

లగు వానిని క్రింది మునిపండ్లతో వై చౌడయొక్క ఇగురు
నకు నొక్కిపట్టి, త్రెంపును

కుక్కయు పిల్లియు తమ ఆహారమును నమలవు. కనుక,
వాని క్రిందిచౌడ, వైకి క్రిందికే కాని, ప్రక్కలకు కదలదు.
ఆవుకాతిలోని జంతువుల క్రిందిచౌడ ప్రక్కలకు కూడ కద
లును.

గేదె కొమ్ములు, ఆవు కొమ్ములవలె గుండ్రముగా ఉండవు.
అవి పలకలు తేటి వెనుక వైపునకుఁ దిరిగి పొడుగుగాఉండును.

గేదెపాలలో బియ్యము పోసి కాచి పాయసము చేయు
దురు. పాలను కాచి పంచేదార కలిపి త్రాగుదురు. కాచిన
యెడల పాలమీఁద మీఁగడ కట్టును. కాగిన పాలలో
కొంచెము వుల్లనిచెల్ల పోసి ఉంచినయెడల, గడ్డకట్టి పెరుఁ
గగును. మీఁగడయంద చీమురు కలదు. పెరుఁగు, కుండలో
పోసి, కవ్వముతో చిలికినయెడల వెన్న వచ్చును ఆ వెన్నను
కాచి నెయ్యిచేయుదురు. ఆవుపాలకంటె గేదెపాలు చిక్కనివి.
కనుక, అవి యావుపాలంత శీఘ్రముగా జీర్ణముకావు

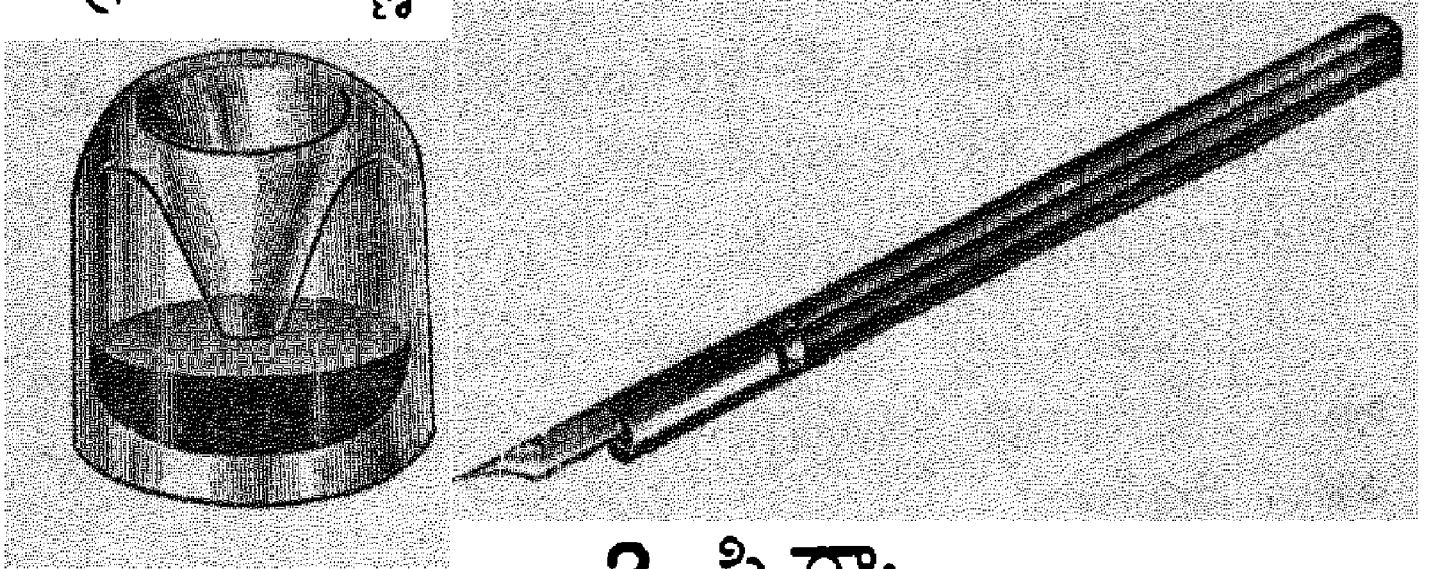
గేదెలకు దున్నలకు నీళ్లలోను బురదలోను దొర్లుట
ఎంతో యిష్టము.

ప్రశ్నలు.—1 నెమరువేయుట యనగా నేమి? 2 నెమరువేయు
జంతువుల మాఁటిని తెప్పుము 3 వీనిపండ్లకును కుక్కపండ్లకును భేద మేమి?

4. వీని క్రిందిదాడ లెట్లు కదలును? 5. కుక్కల క్రిందిదాడ లెట్లు కదలును?

6. వెన్న నెట్లుతీయుదురు?

మాటలు.—పాయసము, మీఁగడ, చిలుకుట, కవ్వము, శ్రీఘముగా, జీర్ణమగును.

2. సి రా.

చిరకాలమునుండి వ్రాతకు సిరా వాడుకొనుచున్నారు. అది సామాన్యముగా దొరకు వస్తువులతోనే చేయుదురు. పెక్కు రంగుల సిరాలు కలవు. సాధారణముగా మనము ఉపయోగించునది నల్లసిరా అగును.

కరకకాయలు కొట్టి, నీళ్లలో నానవేసి, కుతకుత ఉడుకఁ జెట్టి, వడఁబోయుము. ఆ వడఁబోసిన నీళ్లలో అన్నభేదియు కొంచెము తువ్వజిగురును కలిపి కొంచెము సేపట్లుంచుము. అప్పుడది నల్లసిరా అగును.

పై సిరాకు నీలిమందు కలిపినయెడల నీలిరంగు సిరా అగును.

వేడి నీళ్లలో ఎఱ్ఱరంగుపొడి కలిపిన యెడల, ఎఱ్ఱ సిరా అగును. ఎఱ్ఱసిరాతో ఉద్యోగస్థులు కొందఱు చేవ్రాలు చేయుదురు. అరీలమీఁద ఉత్తరువులు సంగ్రహముగా వ్రాయుదురు. ఎఱ్ఱసిరాతో గుఱుతులుకూడ పెట్టుదురు.

పూర్వకాలపు వారు దీపపు కాటుకతోను, తుమ్మ జిగురు తోను, నీళ్లతోను నల్లసిరా చేసెడువారు. కొందఱు దీపపు కాటుకకు బదులు మాండిచిన నూకలుగాని చోళ్లుగాని ఉపయోగించెడువారు.

అచ్చేస కుపయోగించే సిరా మిక్కిలి చిక్కగా నుండును. దీపపు కాటుక కర్పూరతైలములోఁగాని, అవిసెనూనెలోఁగాని కలిపి అది తయారుచేయుదురు.

ప్రశ్నలు:— 1. నల్ల సిరా టొట్లు చేయుదురు? 2 ఎఱ్ఱసిరా యుపయోగములేవి? 3. అచ్చే సిరాకును వ్రాత సిరాకును భేదము? 4. అచ్చే సిరా టొట్లు చేయుదురు?

మాటలు.— సామాన్యము, సాధారణము, కర్పూరతైలము, అన్నభేది, నీలిమందు, దీపపుకాటుక.

3. హాతింతాయి.

హాతింతాయి అను పేరుగల మహమ్మదీయుఁడొకఁడుండెను. అతఁడు గొప్పదాత. గొప్ప మనస్సు కలవాఁడు. “నీకంటె గొప్పవానిని ఎవ్వనినైన నీవు చూచితివా? పోనీ! అట్టి వాఁడెచ్చేటనైన ఉండెనని వింటివా?” అని కొందఱు జనులతో అడిగిరి. “అట్టివానిని నాకన్నులతో నేను చూచితిని” అని అతఁడు బదులు చెప్పెను. “ఎచ్చేటనోచెప్పదవా” అని జను లడిగిరి. అతఁ డిట్లు చెప్పెను.

ఒకదినమున నే నొక గొప్పవిందు చేసితిని. ఆ విందున కొందఱును పిలిచితిని. ఆ దినమున ఏదో యొక పనిమీఁద కొంతదూరము పోయితిని. అచ్చేట నొక చిట్టడవిలో కట్టెలు కొట్టుకొనువాని నొకనిఁజూచితిని. అతఁడు చిన్నచిన్న కట్టెలను

పోగుచేసికొని మోపుకట్టుకొని, తలపై పెట్టుకొని, పట్ట నములోనికి పోవుచేండాను. “ఓ పేదవాడా! ఏల యిట్లు కష్టపడెదవు? హాతింతాయీ అనువాడు గొప్ప విందుచేయు చేున్నాడు. నీవచ్చేటకు పోయి సుఖముగా భుజింపరాదా?” అని ఆతనితో నే నంటిని. “పాటుపడి సంపాదించుకొనిన డబ్బుతో పొట్టపోసికొనవలయును గాని, హాతింతాయీగారి ఋణమున పడియుండ తగునా?” అని యాతడు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. ఆతడు నాకంటె గొప్పవాడు.

తేరగా వచ్చిన పిండివంటలు తినుటకంటె కష్టపడి గంజి త్రాగుట మంచిది.

ప్రశ్నలు.—1. హాతింతాయీ యెట్టివాడు? 2. వానిని జనులేమియ్యడి గిరి? 3. హాతింతాయీకంటె గట్టెలవాఁ డెట్లు గొప్పవాడు? 4. ఈ కథ వలన మీ కేమి నీతిని గ్రహించితిరి?

మాటలు.—దాత; విందు, ఋణము.

4. తూనికలు, కొలతలు.

రెండునఱ తులములకు మించేనియెత్తుగల ఉత్తరము టపాలో వెళ్లుటకు అణాబిళ్ల అంటింపవలెను. తరువాత అదనముగా పడు రెండునఱ తులముల భారమునకుఁ గాని అంతకు తక్కువ బరువునకుఁగాని ఒక్కొక్క అణాబిళ్ల అంటించే మేండ్వలెను. తుల మనఁగా ఒక రూపాయ యెత్తు.

బిళ్ల అంటింపకుండఁ గాని, తక్కువ బిళ్ల అంటించి కాని జోబులు పంపినయెడల న్యాయ్యమైనసామ్మకంటె రెండు రెట్లు వసూలుచేయుదురు. రెండునఱతులములఉత్తరము ఊరకే టపాలోవేసినయెడలదానినిపుచ్చేకొనువారు రెండణాలీయవలెను. దానినే అణాబిళ్లతో పంపినయెడల, ఒకఅణా ఈయవలెను.

ఉత్తరములేకాక, కొన్నిరకముల సరకులుగూడ తూఁచెదరు. వంటచెఱకు, చింతపండు, బెల్లము, సొంటి, జోజికాయ; దాల్చినిచెక్క, కొన్నిమందులు,—ఇట్టి వానికి తూనికయే కాని; కొలత లేదు.

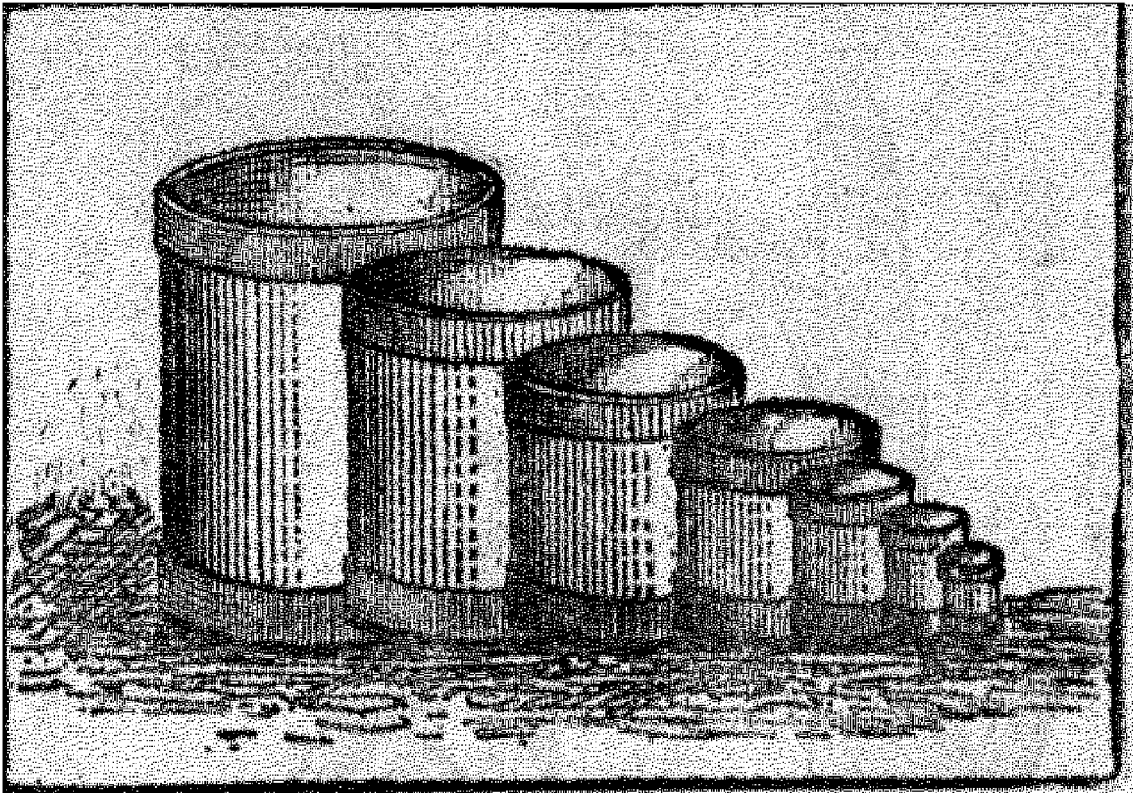
పుట్లు, మణుఁగులు, ఎత్తులు—ఇవి పెద్ద తూనికలు.

తులము, పలము, పంపు, ఏఁబలము, సేరు. పదలము, వీసె— ఇవి చిన్నతూనికలు.

చివర ఇచ్చిన తూనిక మానము 80-వ పేజీలో చూడుము.

కొన్ని సరకులు కొలిచి అమ్ముదురు. వడ్లు; గోదమలు, పెసలు, మినుములు, కందులు, ఉలవలు మొదలగు ధాన్యములును, పాలు, పెరుఁగు మొదలగు కొన్ని ద్రవపదార్థములును కొలుచుట కుపయోగించునవి.

గిద్ద, అఱసోల, సోల, తవ్వ, మాన (మానిక), పడి, అడ్డ, కుంచేము—ఇవి చిన్నకొలతలు.

తూము, ఏడుము, పందుము, పుట్టి, గరిసె—ఇవి పెద్ద కొలతలు.

చివరఇచ్చిన కొలతమానమును 80-వ పేజీలో చూడుము. దేశ భేదమునుబట్టి అక్కడక్కడ కొలతలలో వార ఉండును.

తూనిక తాలును, కొలత గొట్టములును, సర్కారువారు సిసలు చేయించి ఇచ్చెదరు.

తప్పతూనిక తూచి కాని, తప్పకొలతకొలిచి కాని అమ్ము వర్తకులను పట్టుకొని, విమర్శించి, శిక్షింతురు.

ప్రశ్నలు.—1. 15 తులముల యుత్తరమును ఒకటి నాలుగవ విక్లం నంటించి పడవేసి, నెంతసా మైక్కువ యాయవలెను? 2. అదే విక్లం తమిళుల తకుండఁ బండినయెడల నెంత యాయవలెను? 3. ఏని యెన్ని తూపాయల యెత్తు? 4. ఎన్ని పలములు ఏని యారును? 5. గరిసెకు కుంచములెన్ని?

మాటలు.—అడనము, భారము, న్యాయము, ఏబలము, ఏడుము, పందుము, ద్రవపదార్థములు, వార.

5. కోతి.

కోతి శరీరము రోమములతో కప్పబడియుండును. కాని, అది కొంతవఱకు మనుష్యుని పోలి యుండును. తలగుండ్రముగా ఉండును. చెవులు మన చెవులవలెనే ఉండును. ముగ్గురు చాచావు మన ముగ్గురువలెనే ఉండును. పాదమునకు అయిదేసి వ్రేళ్లుండును. బొటనవ్రేలు మనచేతి బొటనవ్రేలి వలెనేతక్కిన నాలుగువ్రేళ్లకు దూరముగా ఉండును. కోతి

మనపలె వెనుక కాళ్లమీదనిలువబడెగలదు. కాని, అట్లుకొని
చేము దూరము మాత్రమే అతి కష్టముతో నడవగలదు.

దాని బాటనవ్రేలు మనబాటనవ్రేలి వలెనే మిక్కిలి. ఉప
యోగకరము. చెట్లకొమ్మలు పట్టుకొనుటలో, ఆవ్రేలు దాని
కెంతో సహాయపడును. కోతి కొమ్మ పట్టుకొని, ఉయ్యత
లూఁగి, దుమికి, మఱియొక కొమ్మను పట్టుకొనును. ఇట్లా
చెట్టుమీదినుండి మఱియొక చెట్టుమీదికి పోగలదు.

కోతి సాధారణముగా చెట్లమీదనే ఉండును.

కోతులలో కొన్నిటికి తోడ పొడుగుగాను మొగము నల్ల
గాను ఉండును. వానిని కొండముచ్చే లందును.

కొన్నికోతులకు పిఱ్ఱలు ఎఱ్ఱగా ఉండును.

రెండు చాడలలోను రెండునంచు లుండును. వానిలో
గింజేలు, పండ్లు మొదలగు ఆహార పదార్థములను దాచుకొని,
కావలసినప్పుడు నోటిలోనికి తెచ్చుకొని, నమలి మ్రింగును.

కోతి మొగము చూచినయెడల నవ్వు వచ్చును. ఒక
నిమిషమందు అది వెక్కిరించును. ఇంకొక నిమిషమునందు కిచ్చే
కిచ్చే లాడును. బెదరినవానిమీదికి దుమికికొచ్చును. అది ఇండ్ల
పైకి ఎక్కి వెంకు లూడదీయును. అల్లరిపిల్లలు చేయు ఇట్టిచే
ష్టలకే కోతిచేష్టలని పేరు.

కోతిపిల్ల తన తల్లికడుపునంటి, గట్టిగా పట్టుకొని భదలక
ఉండును. కోతి తనపిల్లతో కూడ ఒక చెట్టుమీది నుండి
మఱియొక చెట్టుమీదికి దుముకగలదు.

బిచ్చేగాండ్రు కోతులనువెంచి, ఊరూర తమతో తీసి
కొనివచ్చి బిచ్చే మెత్తుకొందురు. ఆకోతులను చూచేటకు పిల్లలు

వరుగెత్తుకొని పోయి బిచ్చేమధికముగా వెట్టుదురు. సర్కసులో కోతులచేత గుట్టములమీద సవారి చేయించెదరు.

ప్రశ్నలు.— 1. కోతులు సాధారణముగా నెక్కడ నుండును? 2. కొండముచ్ఛేదని వేనికిఁ జేరు? 3. కోతిచేష్టలు కొన్ని చెప్పుము? 4. పిల్లి జిశపిల్ల నెట్లు తీసికొనిపోవును? 5. కోతి యెట్లు తీసికొని పోవును? 6. కోతుల నెవరు పెంచెదరు?

మాటలు.— సహాయపడు, చేష్ట, సర్కసు.

6. ఇద్దఱు పకీరులు.

ఇద్దఱు పకీరు లొకయాత్రకు కలిసి పోవుచుండిరి. వారిలో ఒకఁడు మిగుల నన్ననివాఁడు. మూఁడేసిరోజులకు ఒకసారి న్యూముగ భుజించువాఁడు. రెండవవాఁడు లావుపాటివాఁడు. మిగులబలము కలవాఁడు. దినమునకు మూఁడుమాటులు భుజించువాఁడు.

వీరిద్దఱు కలిసి యాత్రచేయుచే ఒకనాఁ డొక పట్టనద్వారముకడకు వచ్చిరి. అక్కడ వీరిని ఎఱిగినవారెవ్వరును లేరు. ఆ గ్రామాధికారి వీరినిచేూచి తమ రహస్యములను ఎఱుఁగుటకు శత్రువులు పంపినచారులై ఉందురని సందేహించెను ఎందులకైనమందిదని వీరిని ఇద్దఱును పట్టుకొనియొక కొట్టులో ఉంచి దాని గుమ్మమును మట్టిగోడతో కప్పించెను.

పదునేను దినములయిన పిమ్మట వీరు తమశత్రువులుపంపిన చారులు కారనియు, నిజేమగు యాత్రికు లనియు గ్రామాధికారికి తగిన నిదర్శనములు తెలియవచ్చెను. దోషములేని వారిని శిక్షించితి నని గ్రామాధికారి చింతించి వారినిఖైదు నుండి విడుదల చేయుడని తన సేవకులకు ఆజ్ఞాపించెను.

అంత కొందఱుఖైదు కొట్టుదగ్గఱకువచ్చి గుమ్మమునకుఅడ్డముగాకట్టిన గోడను పగులఁగొట్టి చేూచిరి. సన్ననివాఁ డొక మూలను జపమూలను త్రిప్పకొనుచే కూరుచేుండెను లావు పాటివాఁడు చేచ్చి పడియుండెను. బలము లేనివాఁడు బ్రదికియుండుట, సత్తువగలవాఁడుచేచ్చేటచేూచి జనులాశ్చర్యపడిరి.

అపు డొక బుద్ధిమంతుఁ డిట్లు చెప్పెను. “ఇట్లు జేరుగుట ఆశ్చర్యము కాదు. లావుపాటివాఁడు విశేషముగా తిను అలవాటుకలవాఁడు అందుచే ఉపవాసమువలనికష్టమును సహింపలేక బెంగపడి మరణించెను. సన్ననివాఁడు మిక్కిలి తక్కువ తినువాఁడు. ఉపవాసముల సహింప అలవాటు పడినవాఁడు. అందుచే లంఘనములను లక్ష్యపెట్టక బ్రదికినాఁడు

మితముగాతినుట యలవ్ూనవానికి తఱచేుగా రోగములు రావు, వచ్చినను నులభముగ తేలిపోవును. సంపదలో మిగుల నుఖపడనేర్చిన మనుజుఁడు లేమిలో కష్టములను ఓర్పు

కొనలేక చేచ్చేను. కావున, మనుజు లెల్లప్పుడు శ్రమపడుట కు అలవాటుపడి ఉండుటయే మంచిది.

ప్రశ్నలు.—1. పకీరు లిద్దఱు ఖైదున నెందుల కుంపఁబడిరి? 2 లావు పాటివాఁ డెల మరణించెను? 3 ఈ కథవలన గ్రహింపఁదగిన నీతియేమి? మాటలు — పకీరు, యాత్ర, గ్రామాధికారి, శత్రువులు, చారులు, జపమాల, ఉపవాసము, లంఘనము.

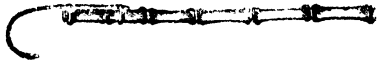

7. వ్యవసాయపు పనిముట్లు.

వ్యవసాయమునకు పలువిధము లగు పనిముట్లు కావలెను. అక్కడక్కడ పెరిగిన తుప్పలను డొంకలను నటికి వేయ వలెను. అందులకు ముండ్లు గ్రుచ్చుకొన కుండ పొద్దుగైన పిడిగల కత్తి కావలయును. దీనిని పోటకత్తి లందురు.

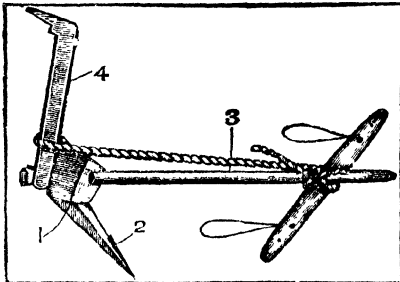
నటికిన షాంకను లాగుటకు ఒక షాంకెన కావలెను. ఇదిగో పొడుగైన కట్ట తుదను వంకరగా, ఇనుపకడ్డి ఒకటి తాపబడి యున్నది.

ఇది గునపము. దీనినే గడ్డపాతి అందురు. పుట్టలు త్రవ్వవేయుటకును భూమి పెల్ల విఱుచుటకును దీనిని ఉపయోగింతురు.

పాతితో గట్లు వేయుదురు. బోదెలు కట్టుదురు. నూతులు త్రవ్వదురు. ఇదిగో నేలను దున్నుటకు నాగలి. దీనిలో

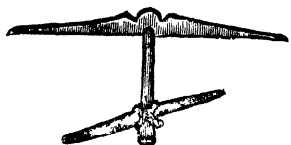
ఒకటి అంకెగలభాగమును నాగటిదుంప అందురు. ఇది యీ ప్రదేశములందు తున్నకట్టతో చేయుదురు. దీని కొననున్న రెండంకె గలది కఱుగోల. ఇది ఇనుము తో చేయుదురు.

నేలను దున్నునప్పు డిదిభూమిలోనికి పోచ్చి నేలను పెకల్చును. పటమునందలి మూడంకెగల భాగమునకు “ఏడికోల” అని పేరు. చూడు! ఏడికోలకు ఒక కాడి, మోకుతో కట్టబడి యున్నది. దీనికి దున్నపోతులను కాని యెద్దులను కాని కట్టి నేలను దున్నుదురు. దున్నునప్పుడు కఱుగోల నేలకు నొక్క పట్టవలెను కనుక, నాగటివెనుకను ఏడికోలకు ఒకకట్టబిగించినారు. నాలు గంకెగల భాగము చూడుము. దీనిని మేడి యందురు. మేడికి మీఁది భాగమున చేతితో పట్టుకొనుటకు ఒక తోక

వంటిది యున్నది. దీనిని మేడితోడ అందురు. మేడితోడను ఒక చేతితో నొక్కి పట్టుకొని రెండవ చేతిలోని కట్టితో ఎద్దులను తోలుదురు.

ఎద్దులను కట్టి దున్నుటకు సిద్ధపఱచిన నాగటిని “ఏరు” అనియు “అరక” అనియు అందురు.

మల్లలోనికి నీరుపెట్టి దున్నుటకు ఉపయోగించు నాగళ్లు తేలికగా ఉండవలెను. వానికి దంపనాగళ్లని పేరు. నీరుపెట్టక దున్నుట కుపయోగించు నాగళ్లు బరువుగా ఉండును. వానిని మెట్టనాగళ్లు అందురు.

దమ్ముచేసిన మల్లను చేదును చేయుటకు “చేదునుపట్టెను” ఉపయోగింతురు.

ఇవిగాక త్రివ్యకోల

కొడవలి మొదలగు

పనిముట్లు కావలెను.

త్రివ్యకోల.

ప్రశ్నలు.—1. నాగటి యొక్క భాగములెవ్వి ? 2. కఱుగోల యుపయోగ మేమి ? 3. మెట్టనాగటికిని దంపనాగటికిని భేద మేమి ? 4. చేదునుపట్టె నెప్పుడు తోలుదురు ? ఎందుకు ?

మాటలు—నఱుకుట, పుట్ట, కడ్డి, పెల్లవిఱుచుట, బోదె, దమ్ముచేయుట.

8. అరటిచెట్టు.

మొదటి భాగము.

నీవు చూచుచున్న చెట్టు అరటిచెట్టు. మొదట ఉన్న చిన్న మొక్కలు దాని పిల్లలు. ఆ పిల్లలు, భూమిలో ఉన్న దుంప నుండి పుట్టినవి. దుంపనుండి భూమిలోనికి వేళ్లు పాటును.

భూమిలోనుండి చెట్టు తిన్నగా వైకి వెరుగును. దుంప మొదలుకొని వై ఆకులవఱకు ఉన్న భాగమునకు కాండ మనిపేరు. దానినే బొంద అందురు. అరటి చెట్టునకు కొన్నులుండవు.

అది సాధారణముగా పది పదునేను అడుగుల పొడుగు వెరుగును.

ఆ బొందను దొప్పలు దొప్పలుగా నూడఁదీయ వచ్చేను. గల వేసిన చెట్టైనయెడల దొప్ప లూడఁదీయఁగా తీయఁగా, బొంద పొడుగునను తెల్లని కఱ్ఱవంటి పదార్థముండును. దానికి దూఁట యనియు, దవ్వ యనియు, ఊచే యనియు పేళ్లు.

అరటిచెట్టు పిల్లగా ఉన్నప్పుడు చిన్న చిన్న ఆకులు వేయును క్రమముగా పెద్దాకులు వేయును. బాగుగా పెరిగిన అరటికు రెండుడుగుల వెడల్పును, ఆఱు మొదలెనిమిదడుగుల పొడుగును ఉండును. ఆకులు నాల్గు దిక్కులకును వ్యాపించి ఉండును. అవి గాలికి అల్లలాడి చెట్టును కదల్చివేయును. పెద్ద గాలికి చెట్లు విరిగిపోకుండ ఆయాకు లక్క డక్కడ చినిగి పోవును. అప్పుడు చీలికల నడుమనుండి గాలి పోవును గనుక. ఆకు లంతగా కదలవు. అందుచేత చెట్టునకు హాని కలుగదు.

వేళ్లు భూమిలోని ఆహారమును నీటితో పీల్చుకొనును. గాలికి పడిపోకుండ చెట్టును నిలఁబెట్టును. ఆకు లేమి చేయును? వేళ్లనుండి వచ్చిన ఆహారమును ఆపి నీటిని మాత్రము గాలిలోనికి వదలును. మఱికొంత ఆహారమును గాలిలోనుండి తీసికొని లోనికి పీల్చుకొనును. కనుక ఆకులు కోసి వేయఁ గూడదు. గొంగళి పురుగులు పట్టి ఆకులను దినివేయ

వచ్చేను. కనుక, ఆ పురుగులు చిన్నవిగానుండి ఏదో ఒక యాకు నంటియన్నప్పుడే ఆ యాకును కోసి దూరముగా పాత వేయవలెను. లేనియెడల చిన్నపురుగులు పెద్దవై ఆ చెట్ల యాకు లన్నిటిమీఁదికి మాత్రమే కాక తోటలోనున్న చెట్లన్నిటిమీఁదికి ప్రాణి ఆకులను తినివేయును. ఆకులు లేని చెట్టు పెరుగదు.

ప్రశ్నలు.—1. చెట్టుయొక్క ముఖ్యభాగము తెల్వి? 2. వేళ్లమి వేయును? 3. ఆకు లేమి చేయును? 4. అరటిబొండ్ల యని దేనికి వేరు? 5. అడెట్లుండును? 6. ఆకులను గోసి వేసినయెడల నష్ట మేమున్నది?

జూటలు:—కాండము, వ్యాపించేట, హాని.

9. అ ర ి టి చె ట్టు.

రం డ వ భా గ ము.

అరటి చెట్టునకు వేళ్లు, కాండము, ఆకులును ముఖ్య భాగము లని నీవు నేర్చుకొని ఉన్నావుగదా! అన్ని చెట్లకును ముఖ్యభాగము లివియే యని తెలిసికొనుము.

రం డడుగుల లోతుగల గొయ్యితీసి, దుంపను గోతిలో ఉంచి, మట్టిపోసి, నీరు పోయుచేండినయెడల సాధారణముగా అరటిచెట్టు ఎనిమిది, పది నెలలలో గెలవేయును. ఆ గెల నాలుగు నెలలకు పండును. కనుక అరటిచెట్టు నుమా రొక సంవత్సరము బ్రతుకును. అరటిచెట్టు ఒక్కమాటుమాత్రమే గెలవేయును.

పిలుక పెద్ద చెట్టయి, దుంపనుండి తిరుగ పిల్లలు పెట్టునుగాని అరటిగింజలు చేలి మొక్కలు మొలపింపరు.

గెలవేయుటకు ముందుగా అరటిచెట్లక చిన్నాకువేయును.

దానిని “కోటాకు” అందురు. ఆయాకు రాగానే చెట్టు గల వేయునని యనుకొనవలెను.

అరటి పువ్వుఎఱ్ఱగానుండి బూడిద చేరిచేను. క్రమముగా పువ్వు విడిచి అత్తములు వేయును. అత్తము లనగా పూవు దొప్పల క్రిందనుండు కాయలవరుసలు.

బలముగా పెరిగిన యరటిగెలకు ఎనిమిది మొదలుపండ్లై డత్తము లుండును. అత్తములో కాయలు రెండువరుసలును ఒక్కొక్కవరుసకే ఎనిమిది కాయలును ఉండును. కనుక సాధారణముగా గెలకు నూలు మొదలు రెండువందల కాయలుండును.

అరటిలలో పెక్కురకము లున్నవి. బొంత, చేక్కెరకేళి, అమృతపాళి, వానిలోని కొన్నిరకములు.

అరటియాకులను విస్తళ్లుగా వాడుదురు. దొప్పలతో విస్తళ్లు కుట్టుదురు. వానినుండి నారతీసి బట్టలు నేయుదురు. దూటను పువ్వును కాయలను, పచ్చేడిగాను, కూరగాను చేసికొని తిందురు. పండ్లు మిక్కిలి రుచికలవి. కనుక వానిని విశేషముగా భుజించు చుండురు. దీపావళి, దసరా మొదలగు పండుగలందును పెండ్లి మొదలగు శుభకార్యము లందును గెలలతోకూడ అరటిచెట్లను నటికి పందిటి స్తంభములకు కట్టుదురు. అప్పుడు పందిరి యెంతో శృంగారముగా ఉండును. అరటిచెట్టులో ఉపయోగకరమైనది.

ప్రశ్నలు.—1 చెట్టుయొక్క ముఖ్యభాగము లెవ్వి? 2. పిల్లతెల్లు మొలచును? 3. సాధారణముగా అత్తమున కెన్ని కాండలుండును? 4. అరటి చెట్టులో నేయే భాగము లెట్లై ట్లుపయోగింతురు?

మాటలు.—అత్తము, బూడిద, రకము, శుభకార్యము, శృంగారము, స్తంభము.

10. పట్టనము.

పల్లెలను గుఱించి రెండవవాచక పుస్తకములో చదివి యుంటివి. వానికంటె పెద్దయూళ్లను పట్టనము లందురు.

పల్లెలకంటె పట్టనములలో భాగ్యవంతు లెక్కువగా ఉందురు. మేడలు, మిదైలు, పెంకుటిండ్లు విస్తారముగా ఉండును. తాటాకుకొంపలును పూరికొంపలును ఎక్కడనో కాని కానరావు. జనులు క్రిక్కిరిసి ఉందురు. పల్లెలలోవలె గాక సమస్త భోజనపదార్థములును దొరకును. వర్తకులు విశేషముగా ఉందురు. క్రయవిక్రయములు నిత్యమును బజ్జీలులో జరుగుచుండును. ఎప్పుడేవస్తువు కావలసిన, అప్పు డావస్తువు లభించును. కొనుటకు డబ్బుమాత్రము ఉండవలెను.

జనులు చాలనాజ్ఞాకుగా ఉందురు. శుభ్రమైనవియు, విలువ గలిగినవియు అగుదుస్తులు వేసికొందురు. విద్య నేర్చినవారెక్కువగా ఉందురు. అట్టివారిని నాగరకు లందురు. నాగరకత పల్లెలకంటె పట్టనములలో ఎక్కువ. కాని, వానిలో మోసమును, తగవులును, అసూయయు హెచ్చుగా నుండును.

ప్రజారక్షణముకై ప్రభుత్వము వారు పట్టనములలో పోలీసు కచ్చేరీలుంటురు. అనేక రక్షక భటులు—కాన్స్టేబిల్లు ఉండి ప్రజలను దోచిడి గాండ్ర బాధనుండియు మోసగాండ్ర బాధనుండియు రక్షించుచుండురు.

దెబ్బలాట, దగా, దోపిడి-మొదలగు నేరములు విమర్శించి శిక్షించుటకై యొక న్యాయాధికారి-మేజిస్ట్రేటు-ఉండును. స్వల్ప కాలపుకై దుశిక్షపడినవారిని ఉంచుటకొక చిన్న జైలు ఉండును.

రోగులకు నిత్యము మందిచ్చుటకు ధర్మవైద్యశాలలు— హాస్పిటల్సు ఉండును. వానిలో బీదలకు ఊరకే వైద్యము చేయుదురు. కొందఱు రోజునువచ్చి మందులు తీసికొని వెళ్లుదురు. కొందఱు వైద్యశాలలోనేయుండి, ధర్మముగనే పథ్య

పదార్థములు వుచ్చుకొనుచు చికిత్స చేయుచుకొని జెబ్బు నివృత్తించిన తరువాత వారి వారి తావులకు పోదురు.

ఇతర స్థలముల నుండి వచ్చిన యుత్తరములును, సామును వస్తువులును ఆ పట్టణము వారి కిచ్చుటకును, ఆ పట్టణమువారు వ్రాయు ఉత్తరములు మొదలగునవి యితర స్థలములకు పంపుటకును

టపాకచేరీ పోస్టాఫీసు ఒకటియుండును. నిత్యమును జోబులు మొదలగునవి ఊరివారికిచ్చుటకు టపాబుల్ట్రోతులుందురు.

టపాకచేరీతో చేరియే తంత్రీవార్త లంపుటకు తంత్రీశాలయొకటియుండును. దానిని-అలిగ్రాఫాఫీసు-అందురు. తంత్రీమూలమాన స్వల్పవ్యయముతో, ఎంతదూరమున ఉన్నవారి

కై నను, స్వల్పకాలములో, వార్తలును సామును పంపవచ్చేను.

బాలురకును, బాలికలకును విద్య నేర్పటకు పెద్ద పాఠశాల లుండును. వానిలో నానావిషయములు, దేశభాషలతోను, ఇంగ్లీషుభాషతోను నేర్పదురు. బుద్ధి అభివృద్ధిపఱచుటయే కాక, వ్యాయామము చేయించి, శరీరబలమును ఆరోగ్యమును కూడ వృద్ధిపఱుతురు.

శాస్త్ర, కదపాలు, క్రయపత్రములు మొదలగు కాగితములు, ముందు తగాదాలు రాకుండ, రెజిస్టరు చేయుటకై, సబ్రెజిస్ట్రారు కచేరీ ఒకటి యుండును.

ప్రభుత్వమువారి పన్నులు సరిగా వసూలు చేయించుట కును, రెవిన్యూ వ్యవహారమును పరిష్కరించుటకును తహస్సీల్దారుకచేరీ ఉండును.

చరాస్తి, స్థిరాస్తులఁ గూర్చిన తగాదాలు, వారసులవివాద ములు మొదలగు సివిల్ప్రొవహారములు విచారించి తీర్పుచెప్పుటకు పెద్దపట్టనములలో-డిస్ట్రిక్టు మున్సిఫ్ కోర్టులు ఉండును.

జిల్లా ముఖ్యపట్టనములలో జిల్లాకలెక్టరు కచేరీ, జిల్లాజడ్జి కచేరీ మొదలగు పెద్ద కచేరీలుకూడ ఉండును.

ఎన్నియన్నను, పల్లెలలోనున్న శాంతియు, నిర్భలమైన గాలియు, ఆరోగ్యమును తఱచుగా పట్టనములలో ఉండవు.

ప్రశ్నలు:—1. పల్లెల కంటేఁ బట్టనములలో నున్న సదుపాయము లేని ? 2. పట్టనముల కంటేఁ బల్లెలలోనుండు శుభ మెట్టిది? 3. పట్టనములలో సాధారణముగానుండు కచేరీలలో మూఁటినిజెప్పి వాని ప్రయోజనములఁ తెల్పుము ? 4. గొప్ప పట్టనములలో నుండు పెద్ద కచేరీ లేవి?

మాటలు.—క్రిక్కిఱియు, క్రయవిక్రయములు, నాగరకత, రక్షకభటులు, ఖైదు, పథ్యపదార్థములు, చికిత్స, తంత్రీవార్త,

వ్యాయామము, రెవిన్యూవ్యవహారము, చరాస్తి, స్థిరాస్తి, సివిల్స్ వ్యవహారము.

11. మహమ్మదు, వైద్యుడు.

ఒక రాజు, తన దేశములోనున్న యొక గొప్ప వైద్యుని, మతగురువగు మహమ్మదుగారియొద్దకు అరేబియా దేశమునకు పంపెను. ఆ వైద్యుడు డక్కడ ఒక సంవత్సర ముండెను. ఆతని యొద్ద ఒక్కడైనను మందు పుచ్చుకొనలేదు. జేబ్బుగాడున్న దని యాతనితో ఒక్కడైనను చెప్పలేదు. ఆతడు గుగువు గారియొద్దకు పోయి యిట్లు చెప్పెను.

“అయ్యా! మీ మిత్రులకు వైద్యముచేయుటకై నన్ను మా దేశపు రాజుగారు పంపినారు. నేనువచ్చి యొక సంవత్సరమైనది. ఇంతవఱకు ఏరోగియు నాయొద్దకు రాకపోవుటచేత మందిచ్చేటలో నా తెలివిని గనఁబఱచుటకు అవకాశము లేకపోయినది.”

వైద్యుడు చెప్పిన యీ మాటలను విని, మహమ్మదుగారిట్లు చెప్పిరి. “వైద్యుడా! ఆఁకలి కాగుగా అగునప్పుడే అన్నముతిన వలయుననియు, అప్పుడైనను కొంత యాఁకలి మిగిలియుండు నట్లేతినవలయుననియు, మా సంఘమున ఒక నియమమున్నది.”

వైద్యుడిమాటలను విని అదియే ఆరోగ్యమునకు మొదటి హేతువనియు తానచ్చేట ఇఁక ఉండవలసిన పనిలేదనియు చెప్పి సెలవుతీసికొని పోయెను.

ఇక మాటలాడక తప్పదనునప్పుడే బుద్ధిమంతుఁడు మాట లాడును. అట్టిమాటవలన మేలుగులుగును. ఇక తినకతప్పదను నప్పుడే బుద్ధిమంతుఁడు తినును. అట్టితిండి ఆరోగ్యమిచ్చును.

ప్రశ్నలు:—1. వైద్యుని ఆరోగ్యమున కేల రాజు పంపించెను?

2. తమసంఘముననున్న నియమ మేదని మహాత్ముడుచెప్పెను ? 3. వైద్యుఁడ క్షేపణముండక యేల వెళ్లిపోయెను?

మాటలు:—వైద్యము, అవకాశము, సంఘము, నియమము.

12. గడియారము.

మాణిక్యము-సావిత్రి.

సా:—“పగలు మబ్బుపట్టినప్పుడును, రాత్రియును ప్రొద్దు తెలియదు; సూర్యుఁడున్నప్పుడైనను సినలుగా తెలియదు; గడియారమును చూచి కాలమును తెలిసికొనుట చెప్ప” మంటివి. ఇప్పుడు చెప్పెదను. నేర్చుకొనెదవా?

మా:—మాణిక్యములాగు నేర్చుకొనెదను.

సా:—సరే, ఇదిగో! ఈ గడియారమువంక చూడు. దీని మీఁదనుఉన్న పండ్లం డంకెలు నీకు తెలియునా?

మా:—ఆ! అవి, నేను రెండవతరగతిలోనే, నేర్చుకొన్నాను.

సా:—చుట్టు నున్న మధ్యభాగము లెన్ని యున్నవి?

మా:—అంకె లెన్నో అన్ని-పండ్లండు.

సా:—అంకెకును అంకెకును నడుమబొట్టున్నవి. చూచినావా?

మా:—చూచినాను. అంకెలమీఁదివానితోకలిసి ఆఱున్నవి.

సా:—వానివల్ల గలిగిన చిన్నభాగము లెన్ని?

మా:—ఒక్కొక్కదానిలో అయిదు; పండ్లండ్డింటిలోనూ, పండ్లండ్లయిదులు-ఆఱువది.

సా:—అవియే, నిమిషభాగములు - అనగా నిమిషములను తెల్పు భాగములు.

సా:—ఒక పొడుగుముల్లును ఒక పొట్టిముల్లును ఉన్నవి. అవి కనబడు చున్నవా?

మా:—చిన్న బాట్లు కనబడగా, అవి కనబడవా ?

సా:—గంటకు అటువది నిమిషములు, అటగంటకు ముప్పది.
సావుగంటకు పదియేను.

మా:—అది నా కిదివఱకే వచ్చేను.

సా:—పోనీ ! గంటలోనున్న నిమిషములును, గడియారము
వైపును చిన్న భాగములును, అటువదియే యని చెప్ప
బోవుచేంటిని. ఇప్పుడు ముండ్లక్కడ ఉన్నవి ?

మా:—గడియారము మీద.

సా:—ఔను లే ! ఏ అంకెమీద ?

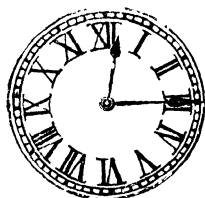
మా:—రెండును పండ్లెండవ అంకె
మీద నున్నవి.

సా:—ఇప్పుడు పండ్లెండు గంటలైనది.

మా:—నీవు చెప్ప నక్కట లేదు, గడియారమే చెప్పినది.
ఇప్పుడేకాదా అది ఖంగు ఖంగున పండ్లెండు కొట్టినది.

సా:—గ్రాగ్ త్రతోచూడు. ముండ్లు త్రిప్పుచేస్తాను. ఇప్పు
డవి యెక్కడ నున్నవి ?

మా:—వెద్దముల్లు మూడవయంకెమీద
నున్నది, చిన్నది పండ్లెండు, ఒకటి-నడుమ
నున్నది.

సా:—చిన్న ముల్లు గంటలు చూపును
వెద్దది నిమిషములు చూపును. వెద్ద
ముల్లు పండ్లెండు అంకెనుండి యెన్ని చిన్న భాగములు వచ్చి
నదో చెప్పు.

మా:—అయిదు, అయిదు, అయిదు - పదియేను నిమిషములు
వచ్చినది. పండ్లెండు బావు అయినది.

సా:—అంతకంటే నులభముగా లెక్కింపలేవా ? పెద్ద
ముల్లేయంకెమీద నున్న దంటివి?

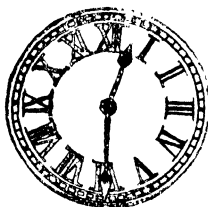
మా:—నరే, తెలిసినది. మూఁ డైదులు పదియేను.

సా:—మఱల త్రిప్పచేస్తాను. ఇప్పుడు ప్రొద్దెంతో సరిగా
చెప్ప.

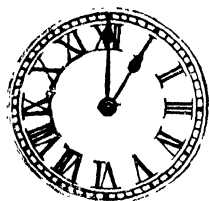
మా:—నీవు పెట్టిన ప్రొద్దా ? నిజమైన ప్రొద్దా ?

సా:—పరిహాసమునకా పాఠమునకా వచ్చినది ?

మా:—కోపపడకు - పెద్దముల్లు ఆఱంకె
మీదను, చిన్నముల్లుపండ్లెండు, ఒకటి
నడుమను, ఉన్నవి. కనుక, పండ్లెండు
గంటల-ఆత్తైదులు ముప్పది, ముప్పది
నిమిషములు. పండ్లెండు నఱ.

సా:—ఇప్పుడు ?

మా:—పెద్దముల్లు మఱల పండ్లెండు డంకె
మీద నున్నది. చిన్నముల్లు సరిగా ఒక
టంకె మీదికి వచ్చినది. కనుక - ఒంటి
గంట అయినది. అదిగో! నిజమని గంట
కూడ కొట్టినది.

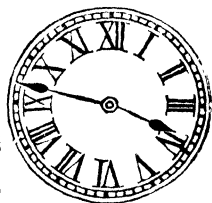
సా:—పండ్లెండు డంకె మీద నున్నప్పుడు, పండ్లెండు డైదులు
అటువదికాదా ?

మా:—ఆనూత్రము తెలియక పోలేదు. పండ్లెండు గంటల
తరువాత పండ్లెండు డైదులు-అనగా ఒంటిగంట.

సా:—నీవు చేటుకైన దానవు. చేరాచితివా చిన్నముల్లు
అయిదు నిమిషభాగములు తిరుగు నప్పటికి పెద్దది అటువది

భాగములు - పండ్లండు రెట్లు వడిగా - తిరిగినది. ఇప్పుడు చెప్పకో! చూతము.

మా.—చిన్నముల్లు మూడు, నాలుగు నడుమ నున్నది. సరే, మూడుగంటల కెక్కువ, నాలుగుగంటలకు తక్కువ - అన్నమాట. పెద్దముల్లు తొమ్మిదకే దాటిరెండుచేక్కలు వచ్చినది-తొమ్మిదైదులు నలువది యైదు; నలువదియైదు, రెండు, నలువది యేడు-మూడుగంటల నలువదియేడు నిమిషములైనదమ్మా!

ప్రశ్నలు:—1. చిన్నముల్లెనిమిది తొమ్మిది నడుమను, చెడ్డముల్లు అయిదంకకు రెండుచేక్కలు తరువాయిగాను ఉన్నప్పుడు ప్రాద్దంతోడినడు గంటల ముప్పావైనప్పుడు ముండ్లెట్లుండునో గడియారము గీసి చూపు.

మాటలు:—మధ్య భాగములు, నిమిషభాగములు, చూడకై న దానవు, పరిహాసము.

13. నక్క, గుంటనక్క.

అప్పుడప్పుడు,చీకటి పడగానే, ఊరిబయట నక్కలు కూయుచుండుట వినియుందువు. ఆ కూత వినినప్పుడు నీవు, మిక్కిలి భయపడి యుందువు. అది పిల్లలకు మిక్కిలి భయం కరముగానే యుండును.

నక్కయు, కుక్కయు ఒక్కజాతిలోనివి.

పెద్దనక్కలు, గుంటనక్కలు, అని నక్కలలో రెండు జాతులున్నవి. పెద్దనక్కలనే సాధారణముగా నక్క లందురు.

నక్క లడవులలోను, బయల్గయందును గూడ నుండును.

నక్క సాధారణముగా రెండు, రెండునఱ అడుగులు

పొడుపుండును. దాని కొక కుచ్చేతోడ యుండును. అది దాని పొడుగులో రమారమి మూడవ వంతుండును. ఆకుచ్చే వెండుకల చివరలు నల్లగానుండును. దాని కంటిపాపలు కుక్కలకువలె గుండ్రముగా నుండును.

నక్కలు ఒంటరిగాఁ గాని, జేతలుగాఁ గాని, గుంపులుగాఁ గాని కాన్పించును.

నక్కలు వేసవికాలమందు పగలు, వేడిమి భరింపలేక నీటిలో నుండునుగాని బొటియలలో నుండవు.

అవి రాత్రులందు సంచరించుచే మేకపిల్లలను, గొట్టెపిల్లలను, కోళ్లను తినుచుండును. భూమిలో పాతిపెట్టిన శవములను వైకి ఎక్కలాగి తినును. మొక్కజొన్నచేలు, చెఱకుతోటలు, నక్కలుపాడుచేయుచుండు నని నీవు వినియుందువు.

రెండవజాతి నక్కలు గుంటనక్కలు. నేలలో బొటియలు చేసికొని వానిలోనుండును గనుక వానికి ఆ పేరువచ్చియుండవచ్చును. నక్కకంటె గుంటనక్క చిన్నజంతువు. అది సాధారణముగా అడుగునతి పొడుగు వైగా నుండును. దాని కుచ్చే

తోడ ఒకయడుగు పొడుగునకు మించియుండును. ముట్టె యొక్కవ మొన దేటియుండును. చెవులు పెద్దవి. కంటిపాపలు వెలుతురులో నన్నగిల్లి కొంచెము కోలగా నుండును. పెద్ద నక్కలకును కుక్కలకును వెలుతురులో చిన్నవై నను, అవి గుండ్రముగానే యుండును.

అది పగలు బొటియలలోనో, చెట్లతోట్టలలోనో యుండును.

అది పసిపట్టుగలదు. చిటుక్కుమని చేప్పుడైన, దానికి తెలియును. తెలివి తేట లెక్కువ.

ఇంగ్లండు మొదలగు దేశములందలి గుంటనక్కల శరీరము లొకవిధమైన వాసనగొట్టును. అందుచేత వేటకుక్కలు పసి పట్టి వానిని పట్టుకొనఁ గలవు. మన దేశమందలి వాని కట్టి వాసన యుండదు. అందుచేతనే, మనదేశమందు గుంటనక్కలను దొరలు వేటాడరు.

గుంటనక్కల తక్కురిజంతువు మఱియొకటి లేదు. తన్ను తఱుముకొనివచ్చిన వేటకుక్కలను మోసపుచ్చి తప్పించుకొనఁ గలదు. దానిని పట్టుకొన వచ్చిన వేటకాండ్ర పన్నుగడలకు మాటు పన్నుగడలు పన్ని, వారిని మోసపుచ్చి పాటిపోవును.

అది పీతలను, నల్లలను, బల్లలను, ఎలుకలను, చెదపురుగులను తినును.

ప్రశ్నలు:—1. గుంటనక్కకును, నక్కకును భేదమేమి? 2. నక్క లేమి తినును? 3. మన దేశమందు గుంటనక్కల నేల వేటాడరు? 4. గుంటనక్క యెట్టి జంతువు?

మాటలు.—భయంకరము, ఒంటరిగా, బొటియ, శవము, పసిపట్టుట, టక్కురి, పన్నుగడ.

14. శిబిచక్రవర్తి.

ఈతఁ డొక గొప్ప చక్రవర్తి. ఇతఁడు దాతృత్వమునకు మిక్కిలి ప్రసిద్ధిచెందెను. ఈతఁ డొక గొప్ప యజ్ఞము చేసెను. అన్ని వర్ణముల వారికి మిక్కిలి విరివిగా అన్నప్రదానము చేసెను. ఉత్తములగు బ్రాహ్మణులకు బంగారము, గోవులు, వస్త్రములు, గృహములు, రత్నములు, భూములు మొదలగు పదార్థములను దానము చేసెను. ఆయజ్ఞము విఘ్నము లేకుండ మిక్కిలి బాగుగా పూర్తియయ్యెను.

కడపటి దినమున గడగడ వడఁకుచు తొక్కలు రెపరెపలాడించుకొనుచు నోరు తెఱచుకొని యొక పావురము ఆచక్రవర్తి ఒడిలో తటాలున వ్రాలెను. ఆతఁడు దానిని దువ్వుచు బుజ్జగించు చుండఁగా ఇంతలో తీవ్ర మని యొక డేగ యాతనిముందు వ్రాలెను. అది చక్రవర్తివంక చూచి మనుష్యులు మాటలాడు విధమున నిట్లనియెను.

“అయ్యా! మహారాజా! నీవు సత్యవంతుడవనిధర్మాత్ముడవని వినియుంటిని. ఆకటిచే నాకడుపు మండుకొనిపోవుచున్నది. నే నీపాపురమును తినుటకై వచ్చితిని. నా నోటియొద్దనున్న యాహారమును నీ విటు పడఁగొట్టఁ దగునా! నా యాకలి యిప్పుడు శాంతింప కుండినయెడల నేను నిశ్చయముగ మరణింతును. నేను చేచ్చుటతోడనే నాభార్యయు పిల్లలును కడతేలుదురు. ఒక్క పాపురమును కాపాడఁదలంచి యిన్ని ప్రాణులను పోగొట్టుట ధర్మమా? బాగుగా ఆలోచించు కొనుము. ధర్మమును గుర్తెఱుఁగుము. అదికాక, నేను తినఁగూడని యాహారమును అపేక్షింపలేదు. డేగులుపాపురములను తినునని వేదములు చెప్పుచున్నవి. కావున నీవుచేయుపని ధర్మమునకు విరుద్ధముగ నున్నది, అందుచే పాపురమును విడిచివుణ్యమును కట్టుకొనుము.”

ఈ మాటలు వినఁగానే చక్రవర్తి యిట్లు పలికెను.

“డేగా! నీవు ధర్మ మెఱిగినట్లు చెప్పుచున్నావు. నీమాటలు న్యాయము లైనవిగానున్నవి. కాని, యీపాపురము కష్టకాలములో నామఱుఁగు జోచ్చినది. దీనిని గక్షింతునని నేను నిశ్చయించుకొంటిని. ఇట్టిదిక్కుమాలిన పక్షిని అధముఁడైనను విడువఁ దగినప్పుడు దీనులను కాపాడుటకు ఏర్పడినరాజేనైన నేను దీనిని విడువఁ దగునా? అట్లుచేయుట మహాపాపము కాదా? నీవు ధర్మ మెఱిగిన దానవు కావున మనవి చేసికొనుచున్నాను. నీకాకలి తీటుటయే కావలసినదికాదా? ఏమాంసముతో కడుపునిండిన నేమి? పాపురపు మాంసముకంటె గుచ్చములగు మాంసములను నేను నీకు పెట్టించెదను. వానిని భుజింపుము. నీకు ప్రాణములు నిలుచును. నాకు వ్రతమును నిలుచును.”

ఈమాటలు వినఁగనే జేగ కొంత ఆలోచించి యిట్లనియెను.

“చక్రవర్తిచేసిన యాజ్ఞను మీఱఁగూడదు. ఈ పావుర మెంత యెత్తున్నదో అంత నీమాంసమును నాకాహారముగా ఇమ్ము.”

“అభ్యంతర మేమి? మిక్కిలి సంతోషముతో ఇచ్చెదను” అని యాచక్రవర్తి పలికెను

అంతట నొక తక్కెడను తెప్పించి దాని యొక చిప్పలో పావురమును చక్రవర్తి యుంచెను కత్తి చేత పుచ్చుకొని తన మాంసమును కొంత కోసి రెండవచిప్పలో నుంచెను. పావురమే బరువుగా నున్నది మఱికొంత మాంసమును కోసి దానిలో నుంచెను పావురమే బరువుగా నున్నది గుమ్మడి పండంత మాంసమును కోసివైచినను పావురమే బరువుగా నున్నది కోయఁడగిన మాంసమంతయును కోసివైచెను పావురమే బరువుగానున్నది

చక్రవర్తి శేల్లఁబోయి చూచే చుండఁగా తఱుకుమను సంతలో ఇంద్రుఁడును లక్ష్మి దేవుఁడును ఆతని యెదుట ప్రత్యక్షమైరి వారిలో ఇంద్రుఁ డిట్లు పలికెను

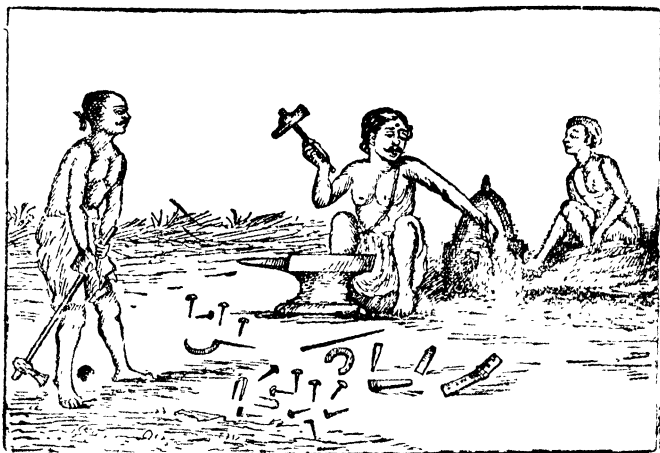
“రాజోత్తమా ! నేనింద్రుఁడను ఈతఁ డగ్ని దేవుఁడు. నీ దాతృత్వ మెంతో పరీక్షింపఁ గోరి నేను జేగనైతిని ఈతఁడు పావుర మయ్యెను. నీ దాతృత్వమునకు మెచ్చితిమి. నీ కీర్తి ప్రపంచ మున్నంతకాల ముండును నీ శరీర మెప్పటిరీతి నుండునట్లు నరిమిచ్చితిమి ”

ఇట్లు పలికి యింద్రదాగ్నులు మాయ మైరి.

ప్రశ్నలు.—1. శిశుచక్రవర్తి పావురమును బుజ్జగించినప్పుడు జేగ యాతనితో నేమనెను? 2. చక్రవర్తి యేమనిబడులు చెప్పెను? 3. జేగరూప

మును బొందినవా రెవ్వరు ? 4. పావురపురూపమును బొందినవా రెవ్వరు ? 5. వా రట్టి రూపములు ధరించుటకుఁ గారణమేమి ? 6. శివచక్రవర్తి యెట్టి వాఁడని ప్రసిద్ధిఁ గాంచెను.

మాటలు.—దాతృత్వము, ప్రసిద్ధి, వర్ణములు, పదార్థములు విఘ్నము, దానము, ఒడిలో, బుజ్జగించు, సత్యవంతుఁడు, ధర్మాత్ముఁడు, ఆహారము, శాంతించు, కడ తేలుదురు, అపేక్షించు, విరుద్ధము, న్యాయములు, మఱుగుజోచ్చు, రుచ్యములు, ప్రత్యక్షమైరి, శరీరము, నూయమైరి.

15. క మ్మ రి.

ఇండ్లు కట్టుకొనుటగాని, సేద్యము చేసికొనుటగాని, వ్రడంగియును కమ్మరియును లేకుండ సాగవు.

రెండవవాచక పుస్తకములో వ్రడంగిని గూర్చి కొంత చెప్పితిమి. ఇందులో కమ్మరిని గూర్చి వ్రాసెదవను.

కమ్మలు, మేకులు, గొండ్లములు, బందులు, నాగవాసములు, కత్తులు, కొడవళ్లు, గొడ్డళ్లు, గునపములు, నాళములు, కఱుగోలలు, పాటలు, తొల్లికలు—ఇట్టి యినుప పనిముట్లనేకములు కమ్మరి చేయును.

ఈ పాఠముమీఁది బొమ్మచేసాడుము. ఒకఁడు రెండు చేతులతో తిత్తులను ఒత్తి కొలిమిని ఊడచుచున్నాఁడు. కొలిమిలోని బొగ్గులు బగ్గు బగ్గున మండుచున్నవి.

అదిగో! కమ్మరి కాఱుతో పట్టుకొని యొక యినుపము క్కను కాల్చుచున్నాఁడు. ఎఱ్ఱగా కాలిన పిమ్మట దానిని దాగటిమీఁద పెట్టి నుత్తెతో సాగఁగొట్టెను.

పెద్దపెద్దవి సాగఁగొట్టవలసివచ్చినప్పుడు, కమ్మరియెఱ్ఱగా కాలిన యినుమును కాఱుతో పట్టుకొని దాగటిమీఁద పెట్టెను. మఱియొకఁడు నిలుచుండి పెద్దసమ్మెట రెండు చేతులతో పట్టుకొని సత్తువకొలఁది దాగటిమీఁద పెట్టిన యినుమును కొట్టును. కావలసి వచ్చినప్పుడు కమ్మరి యీ యినుమును కాఱుతో అటు ఇటు త్రిప్పుచుండును.

కొట్టు చేన్నప్పుడు కాలిన యినుమునుండి మిఁగులు పురుగులవలె ఎఱ్ఱని నిప్పురవలు లేచుచుండును.

ఎఱ్ఱగా కాలినప్పుడు, ఇనుమును సాగఁగొట్టి ఏ యాకారము కావలసిన, ఆయాకారమునకు తీసికొని రావచ్చును.

తాళపుఁ జెవులు మొదలగు చిన్న సరకులు చిన్న ఆకుతాతితో నునుపు చేయుదురు. పెద్ద సరకులు నునుపుచేయుటకు పెద్ద యాకుతా లుండును.

ప్రతి గ్రామమునందును ఒక కమ్మర దుకాణముండును. ఊనుపోని యూరివా రచ్చేటికివచ్చి ఆమాటలు ఈమాటలు చెప్పు

కొనుచుందురు. వచ్చిన వారిలో కొందఱు వేడుకకై నమ్మెట తోనో కొలిమి తిత్తులతోనో పని చేయు చుందురు.

కప్పురపని చేయువారి గుడ్డలు నల్లగా మాసిపోవును.

ప్రశ్నలు:—1. కప్పురి యేయెముట్లు చేయును? 2. నమ్మెటతోఁ గొట్టుటకుముందినుమును గొలిమిలో నేల కల్పవలెను? 3. ఆకుతాయి కప్పురి కేల కావలెను? 4. పల్లెలలోఁ గప్పుర దుకాణమున కవరెవరు వచ్చి యే మేమి చేయుదురు? 5. కప్పురి గుడ్డలు మాసిపోవుట కేమి కారణము?

మాటలు.—నాగవాసము, కఱుగోల, దాగలి, తొల్లిక, మత్తె, నమ్మెట, మిఁగులులు, ఊసుపోనివారు.

16. దూది దొంగలు.

తురుష్కుల దేశములోని ముఖ్య పట్టణమున నొక గొప్ప దూది వర్తకుఁ డుండెను. ఆతని యింటి కొక రాత్రి కన్నము త్రవ్వి కొందఱు దొంగలు దూదిని దొంగిలించిరి. ఆ దూది వర్తకుఁ డుదయముననే, ఘాదుషాతో ఫిర్యాదు చేసెను. అంత

గొప్పపట్టనములోదూది దొంగిలించిన వారిని బట్టుకొనుట మిక్కిలి కష్టముకాదా?

ఛాదుషా తన ప్రధానుని పిలిచి దొంగలను బట్టుటకు తగిన యాలోచనను చేయుమని ఆజ్ఞాపించెను. ప్రధానుఁ డట్లే చేయుదునని ప్రభువుతో వినయమున మనవి చేసికొని తన యింటికి పోయెను.

ఆ దినముననే ప్రధానుఁ డొక గొప్ప విందుచేసెను. ఆ పట్టనములోనితురకలను అందఱను పిలిచెను. వారందఱు స్నానములుచేసి శుభ్రములగు వస్త్రములను ధరించి, ప్రధానుని యింటికి వచ్చి భోజనశాలలో మాటలాడుకొనుచు కూరుచుండిరి. కొందఱు ఛాదుషాగారి దాతృత్వమును కొనియాడుచుండిరి. కొందఱు ప్రధానుని తెలివినిగుఱించి మాటలాడుకొనుచుండిరి. కొందఱు కూరల రుచులను గుఱించి ముచ్చేటించుకొనుచుండిరి. కొందఱు తమతమ యిండ్లలోని తగవులను వెలిపుచ్చుచుండిరి. పిసినిగొట్టు దూదివర్తకునకు తగినశిక్ష యయినదని కొందఱు గుసగుస లాడుకొనుచుండిరి.

తెల్లబట్టలను రత్నకంబళములపై పఱచినారు. వానిపై మహామృదీయు లందఱు పంక్తులు దీర్చి కూరుచున్నారు. వడ్డన సానికలు వచ్చుట యారంభమైనది.

అంతలో ప్రధానుఁడు లోపలినుండి భోజనశాలలోనికి వచ్చిబారులు దీర్చి కూరుచుండిన అతిథులందఱను దేఱిపాఱఁజూచెను. ఇట్లు రెండు మూడు పర్యాయములందఱను బాగుగా చూచి యొక్క పెద్దనవ్వునవ్వెను. ప్రధానుఁ డేల నవ్వెనో తెలిసికొనలేక యందఱును తెల్లఁజూయిరి. ప్రధానుఁ డిట్లు బిగ్గరగా పలికెను.

“చేసిన దొంగతనమును కప్పకొనుటకు తగిన తెలివి లేనప్పుడు దొంగతనము చేసిన లాభమేమి? ఎవ్వరో దూదిని దొంగిలించినారు. సరే, వారు స్నానముచేసి విందునకు వచ్చే నప్పుడై నను గడ్డముల కాదూదికణము లేవియైన తగులుకొని యున్న వేమో రవంత చేచేకో నక్కటలేదా?”

ఈమాటలు ప్రధానుఁడు పలుకఁగానే కొందఱు మొగము లడ్డము చేసికొని తమ గడ్డములను గట్టిగా తుడుచు కొనిరి. వారు దొంగలని ప్రధానుఁడు కనిపట్టెను.

ప్రశ్నలు:—1. రాజు ప్రధానున కేమి యాజ్ఞాపించెను? 2. ప్రధానుఁడు దొంగల నెట్లు గుర్తించెను?
మాటలు.—ఆజ్ఞాపించెను, వినయము, శిక్ష, రత్నకంబళము, సానిక.

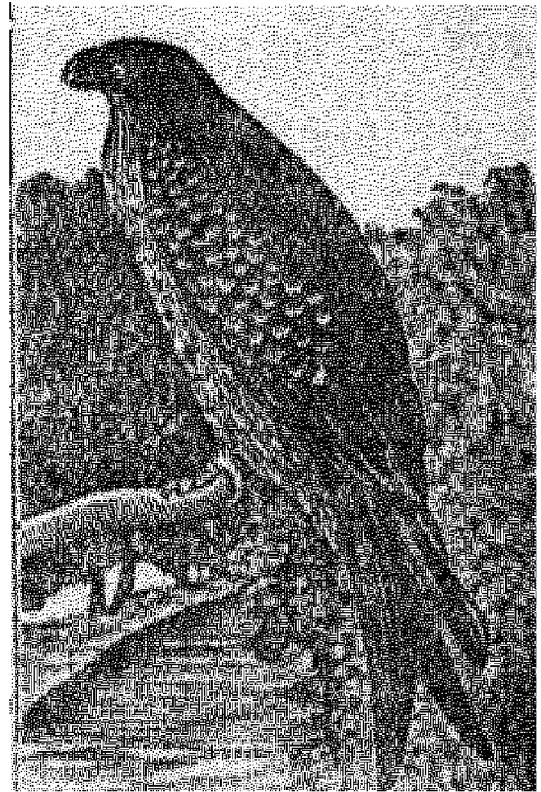
17. గద్ద.

గద్ద ప్రపంచమం దంతటను కాన్పించు పక్షి. గద్దలు ఎత్తైన చెట్ల మీఁదను కొండలమీఁదను గూండ్లు కట్టుకొని యుండును.

దాని పొడుగు నుమా రొక యడుగు ఉండును.

అది మాంసము తిని బ్రతుకు పక్షులలో నొకటి.

పిల్లికిని కుక్కకును మాంస మును చీల్చుటకు వాడి యగు కోతి లెట్లుండునో అట్లే మాంసముతిను పక్షులకు ముక్కు వంకరగాను, వాడిగాను, దృఢముగాను ఉండును.

గద్దకన్నులు చిన్నవి. అది కడుదూరము చూడగలదు.

ముక్కునకును కన్నులకును తగినట్లే గోళ్లుకూడ ఉంపవు పండ్లవలె వంగి వాడిగా నుండును.

కప్ప, పాము, చేప, కోడిపిల్ల మొదలగువానిని గోళ్లతో గ్రుచ్చి తన్నుకొనిపోయి గూటిలో పెట్టుకొని తినును.

గద్ద ఆకాశమున తిరుగుచే తనయెరకు తగినజంతువును దిగువ చూడగానే తటాలున బాణవేగముతో దిగి దానిని పట్టుకొని ఎగిరిపోవును.

గద్దలలో రెండుజాతు లున్నవి. అందులో ఒకటి కొంచెము నల్లగా నుండును. రెండవది యెఱ్ర యెఱ్రగాను, బోర దగ్గఱ తెల్లగాను ఉండును. దానికూత “కృష్ణా” అనినట్లు వినబడును.

హిందువులు దానిని విష్ణువాహనమైన గరుత్మంతునిగా భావించి నమస్కరించెదరు.

గద్ద ఇండ్లమీద వాలినయెడల, కీడు, మూడునని హిందువులలో కొందఱ నమ్మకము.

అది ఆకాశమున ఎత్తుగా చక్రములు తిరుగుచే అప్పుడప్పుడు తెక్కలాడించుచే పోవుచేండును. ఒకప్పుడాకాశముమీద మిక్కిలి యెత్తుగా నున్నప్పుడు చిన్న మచ్చేవలె కాన్పించును.

గద్దలను చూడవలె నన్నయెడల దాదాపుగా వట్టి పోయిన పంట చెఱువులలోబెన్నలు చేపలు పట్టుకొనునప్పుడే చూడవలెను. వందల కొలది గద్ద లాకాశమున తిరుగుచేండును. చేపలు కంటఁబడినచో కొన్ని తటాలునవాలి వానిని తన్నుకొని పోవును. పొట్టనిండ మెక్కినగద్ద, చుట్టుపట్ల నున్నయేదో యొక్క చెట్టుమీద వాలి, సంగనాచివలె కూర్చుండును. ఇదంతయు చూచేట కెంతో వింతగా నుండును.

ప్రశ్నలు:—1. గడ్డ లెక్కడ గుండ్లు కట్టుకొనును ? 2. ఆవేమి తినును ? 3. గడ్డలను విస్తారముగా లెక్కడఁ జోడఁగలవు ?

మాటలు.—ప్రపంచము, దృఢము, తటాలున, విష్ణువు, వాహనము, గురుత్వంతఁడు, బెస్తలు, సంగనాచి.

18. పొడుగు, వెడల్పు, ఎత్తు, విరివి.

రాముఁడు.—గోపాలా ! అడుగు బద్దతో కొలుచుకొని యెవ రెవ రెంతయెత్తున్నారో చెప్పఁడని గురువుగారు నిన్న మనతో సెలవిచ్చిరికదా; నీవట్లు చేసినావా ?

గోపాలుఁడు.—ఆ ! చేసినాను. చేతితో బద్ద పుచ్చుకొని, వంగి, మొట్టమొదట అడుగు దగ్గఱనుండి మొలవఱకు కొలుచుకొంటిని. తరువాత నిట్టనిలఁబడి మొలదగ్గఱనుండి తలవఱకు కొలుచుకొంటిని. నేను మూఁడడుగుల పది యంగుళము లున్నాను—నవ్వుచున్నావేమి ?

రా.—నేను మఱియొకలాగున చేసితినిలే.

గో.—ఏలాగున ?

రా.—వీపును కాలి మడమలును గోడకు అంటునట్లు సరిగా నిలఁబడితిని. చేతిలో నున్న పచ్చే పెన్నిలుతో నా యెత్తును గోడమీఁద గుఱుతు వెట్టితిని. తరువాత అడుగుబద్దతో ఆగుఱుతువఱకున్నగోడ కొలిచితిని. మూఁడడుగుల యెనిమిది యంగుళము లున్నది. అదే నా యెత్తు.

గో.—అయ్యో ! నాకాడపాయము తోచలేదు. నీవు తెలివైనవాడవు. గదుల కొలతలుకూడ చూచుకొని చెప్పవలసిందని గురువుగారు చెప్పినారే, అవి యెట్లుకొలిచినావు?

రా.—నీ వేలాగున చేసినావు మొట్టమొదట చెప్పిన తరువాత నేను చెప్పెదను.

గో.—నీ గదివలెనే నాగదికూడ ఎత్తైన మిద్దెగది. అంత యెత్తు ఒక్కమాటుగా కొలువలేక పోయితిని. నాకందినవఱకు బద్దతో కొలిచినాను. అక్కడ గోటితో గీతినాను.

ఎత్తు పీఠవేసికొని, దానిమీద నిలుచుండి, గీతదగ్గఱ నుండి మఱి కొంతయెత్తు కొలిచినాను.

అక్కడ మఱల గుఱుతు పెట్టుకొని, నిచ్చెనవేసికొని, మిద్దె వఱకు కున్నయెత్తు కొలిచినాను.

ఆలాగుననే నాలుగు గోడలయెత్తును కొలిచినాను. నాలుగును నాలుగేసి గజముల యెత్తే యున్నవి.

తరువాత క్రింది నాలుగు వైపులు సుళువుగానే కొలిచినాను. రెండుప్రక్క లాఠేసిగజము లున్నవి. రెండు నాలుగేసి యున్నవి. నీగది యేలాగు కొలిచినావు చెప్పవా ?

రా.—చిన్నగడ కొక తాడుగట్టి యెత్తితిని. సరిగా గోడ యెత్తుననున్న తాటిక్రింద కాలి బొటనవ్రేలితో నొక్కి పట్టితిని. తరువాత అది యెంతయున్నదో కొలిచి చూచితిని. మూడుగజముల రెండడుగు లున్నది.

అన్నిగోడలు సమానమైన యెత్తుకలవే కనుక తక్కిన మూడు గోడలు కొలువలేదు.

మాటలు.—నిట్టనిలఁబడి, చేట్టుకొలత, విరివి, టక్కరిమాట.

19. పగలు, రాత్రి.

సూర్యకాంతము—చంద్రకాంతము.

సూ.—చంద్రకాంతమనినీకు తగిన పేరు పెట్టినారు. నీముఖము
చూచి యింక చంద్రుని చూడ నక్కఱలేదు.

చం.—నీ మాటల చమత్కారముకాని నా ముఖమునకును
చంద్రునికిని సంబంధ మేమున్నది?

సూ.—ఉన్నదో లేదో నీపేరే చెప్పచున్నది.

చం.—ఆలాగైన, నీ పేరు సూర్యకాంతము కనుక, నీముఖ
మెవ్వరును తేటిపాఱఁ జూడ లేక పోవలెను.

వెద్దలు పెట్టిన ముద్దు పేర్లకును పిల్లల లక్షణములకును ఎంతో
భేదముండును. చూచినావా, మొన్నను సత్యవతి అబద్ధమా
డఁగా పంతులుగారు శిక్షించినారు. పేరు సత్యవతి ; ఆడినది
అబద్ధము.

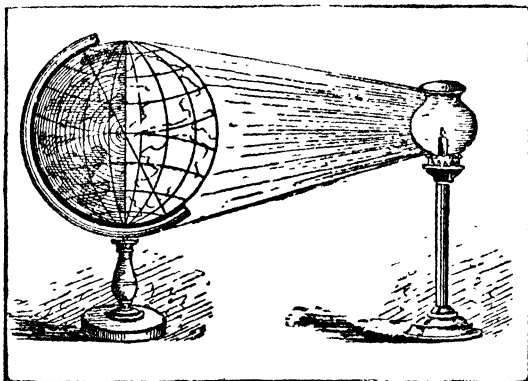
సూ.—మాటక త్రైపు, నీవు నేనో యిప్పుడు తెలియుచునే
యున్నది. వేయి చెప్పినను నీ పేరురాత్రిది, నా పేరు పగటిది.

చం.—ఆలాగే కానిమ్ము. నీవు పాటుపడి చోదువుదానవు. నేను
వట్టి నిదురపోతును.

సూ. అందుచేతనే కాఁబోలు నిన్నను—పగలు, రాత్రి— పాఠ
ములో నీకందఱకంటెను ఎక్కువ 'మార్కులు' వచ్చినవి.
వీని కన్నీటి కేమిగాని, నాకాపాఠము బాగుగ బోధపడ
లేదు, చెప్పదవా?

చం.—నాకు తెలిసినంతవఱకు చెప్పెదను. సాధనములు లోపలనున్నవి. వెళ్ళుదమురా !

నూ.—పంతులుగారియొద్దవలె నీదగ్గఱ భయము లేదు కనుక, నాకు పూర్తిగా తెలియువఱకు నిన్నడుగుచేందును.

చం.—నాకు పరమ సంతోషము. ఇదిగో ! చూడు ! ఈ గుండ్రముగానుండు గోళమే భూమి అనుకొనుము. ఎదుటి దీపమే సూర్యుఁ డనుకొనుము.

నూ.—సరేకాని, గోళము కదలుచున్నదేమి ?

చం.—మన భూగోళమును కదలుచునే యున్నది. బొంగరము వలె తనచుట్టు తాను తిరుగుచున్నది. అది చూపించుటకే యీగోళమును త్రిప్పటకు వీలుగా అమర్చినారు. జాగ్రత్తతో చూచి చెప్పు. ఈగోళము రెండుప్రక్కల మీఁదను దీపపుకాంతి పడుచున్నదా ?

నూ.—లేదు. దీపమువైపు భాగమునకు వెలుతురున్నది. తక్కిన భాగమునకు వెలుతురు లేదు.

చం.—గోళములో ఎంత భాగమునకు వెలుతురు తగులు

చేస్తుంది? ఎంతభాగము చీకటిలో నున్నది?

నూ.—వెలుతురును చీకటియు చెతినగముగా ఉన్నవి.

చం.—ఇట్లే సూర్యకాంతిపడు భాగమును, పడని భాగమును భూమిపై ఎప్పుడును సమముగా నుండును.

నూ.—సరే తెలిసినది. మొదటి భాగము వారికి పగలును, మిగిలిన వారికి రాత్రియును కాని, కొండఱ కెప్పుడును పగలును, గొండఱ కెప్పుడు రాత్రియునా?

చం.—కాదు. భూమి కదల కుండిన నీవు చెప్పినట్లగును. కాని, భూమియెప్పుడు కదలుచునే యుండు నని యింతకు ముందు చెప్పితిని గదా! అప్పుడే మఱచితివా? ఈ గోళమును త్రిప్పెదను. ఏమి జేగుగునో చూచి చెప్పు.

నూ.—ఓహో! వెనుక వెలుతురున్న భాగములు చీకటిలో, పడుచున్నవి. చీకటిలోనివి వెలుగునకు వచ్చుచున్నవి.

చం.—కనుక ?

నూ.—ఒక దేశమువారికే కొంతసేపు వెలుతురు, కొంతసేపు చీకటి—కొంతసేపు పగలు, కొంతసేపు రాత్రి.

చం.—అట్లే ఎల్ల వారికిఁ గొన్నాళ్లు సుఖము, కొన్నాళ్లు కష్టము అనికూడ తెలిసికొనుము.

ప్రశ్నలు:— 1. 'సత్యవతి' యనగా అర్థమేమి? 2. చంద్రకాంతము సత్యవతిమాట యేల చెప్పవలసి వచ్చెను? 3. ఏపేరు రాత్రిది? ఏది పగటిది? ఎందుచేత? 4. జనుల కెప్పుడు పగటికేళ? ఎప్పుడు రాత్రికేళ? 5. భూమిని యదఁ గొండఱకుఁ బగలైనప్పుడు మఱికొండఱకు రాత్రి కావచ్చునా? కారణమేమి?

మాటలు:—మాటక త్రై, లక్షణము, తేజిపాటఁ జూచుట, గోళము.

20. భారత కథాసంగ్రహము.

రాజేలలో సూర్యనంశపు రాజేలని చంద్రనంశపు రాజేలని రెండు తెగ లున్నవి. ధృతరాష్ట్రుడని పాండురాజేని యిద్దఱు చంద్రనంశపు రాజే లుండిరి. వీరన్నదమ్ములు. ధృతరాష్ట్రుడు పుట్టు గ్రుడ్డివాడు. గ్రుడ్డితనము నలన రాజ్యమునకు తగని వాడయ్యును, ధృతరాష్ట్రుడే రాజ్యము చేయుచుండెను. పాండురాజే బలముకలవాడై అనేక రాజేల నోడించి యెక్కువ సాముసంపాదించి ధృతరాష్ట్ర కిచ్చుచుండెను.

ధృతరాష్ట్రుని భార్య గాంధారి. వీరికి నూలుగురుకొడుకులు పుట్టిరి. వారిలో దుర్యోధనుడు పెద్దవాడు. పాండురాజేనకు కుంతి పెద్దభార్య. మాద్రి చిన్నభార్య. కుంతికి, ధర్మరాజే, భీముడు, అర్జునుడు ముగ్గురు కొడుకులు పుట్టిరి. మాద్రికి నకులుడు, సహదేవుడు ఇద్దఱు కొడుకులు పుట్టిరి. పాండు రాజే మృతినొందిన పిమ్మట, ధృతరాష్ట్రుడే తమ్ముని కొడుకులగు పాండవులను తన నూర్గురుపుత్రులతో సమముగా చూచుచు పెంచుచుండెను. విద్యలెల్ల చెప్పించుచుండెను.

దుర్యోధనాదులు మంచివారు కారు. పాండవుల బలమును మంచితనమును చూచి, అసూయపడి; వారి కెన్నోవిధముల కీడుచేయుట కెంచిరి. ప్రజలకు పాండవులయం దనురాగము, గౌరవము హెచ్చుగానుండెను. ధృతరాష్ట్రుడు ధర్మరాజేను యువరాజేగా చేసెను.

దుర్యోధనుఁ డందులకై మిగుల నసూయపడి పాండవులను హస్తినాపురమునుండి వెళ్లఁగొట్టవలసిన దని తండ్రికి దుర్యోధనము చేసెను. కొడుకుమాట మీఱఁజాలక యతఁడు వారిని వారణావతమునకు పంపెను. అక్కడ వారిని లక్కయింటిలో పెట్టి కాల్చి చేంపుటకు దుర్యోధనుఁడు కుట్రచేసెను. కాని, కాలుఁచున్న యింటినుండి వారు తప్పించుకొని పాటి పోయిరి. వారు మరణించిరని దుర్యోధనాదులు సంతోషించిరి.

పిమ్మట పాండవు లనేక దేశములు తిరిగిరి. బకాసురుఁడు మొదలగు కొందఱు దుష్టులను చేంపిరి. ద్రుపదుఁడనువాని రాజ్యమునకువచ్చి యాతని కూతురగు ద్రౌపదిని పెండ్లి చేసి కొనిరి. వీరి మేనమామ కొడుకే శ్రీకృష్ణమూర్తి. ద్రుపదుని రాజ్యమున పాండవు లున్నారని తెలిసి ధృతరాష్ట్రుడు పెద్దల యాజ్ఞ ననుసరించి, వారిని పిలిపించి, వారికి సగము రాజ్యము మాత్రమిచ్చి, ధర్మరాజేనకు పట్టముగట్టించి, ఖాండవప్రస్థమున నివసించి మీ రేలుకొనుఁడని వారిని బంపివేసెను. ధర్మరాజే౯క గొప్ప యజ్ఞముచేసెను. విచిత్రమైన యొక సభను కట్టించెను. యజ్ఞమును చూచుటకు దుర్యోధనాదులు వచ్చిరి. ధర్మరాజే యొక్క విశ్వరూపునుజూచి, సభచిత్రమునుచూచి యసూయ పడిరి. దుర్యోధనుఁడు వారి రాజ్యమును హరింపఁదలంచి తన మేనమామ యైన శకునిచేత ధర్మరాజేతో జూదమాడించెను.

ధర్మరాజే రాజ్యమును ఓడిపోయెను. తన్ను సోదరులను భార్యను కూడ ఓడి పోయెను.

దుర్యోధనుని తమ్ముడైన దుశ్శాసనుఁడు పాండవుల భార్యయైన ద్రౌపదిని సభలో అవమానింప ప్రయత్నించెను. కాని, శ్రీ కృష్ణమూర్తి యామె మర్యాదను కాపాడెను. పాండవులు జోడములో ఓడిపోయిన వారిగుటచేత ఏమియు చేయఁజాలక ఊరకుండిరి. పండ్రెండేండ్లు వసవాసమును, ఒకయేఁడజ్ఞాతవాసమునుచేయుట కొప్పకొని పాండవు లడవికిఁబోయిరి.

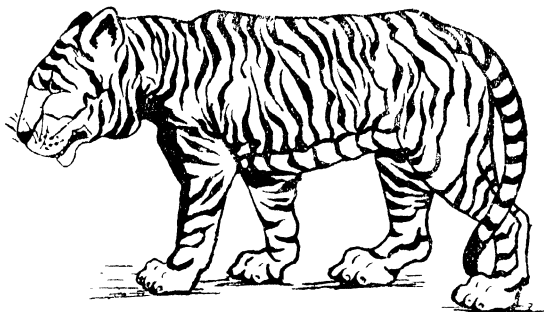
ఈ రెండు వ్రతములు మిక్కిలి కష్టముతో పూర్తిచేసికొని పాండవులు 'మారాజ్యము మాకి' మ్మని, కృష్ణుఁడు మొదలగు వారిచేత ధృతరాష్ట్రునకు రాయబారము పంపిరి. దుర్యోధనుని దుర్యోధనముచేత ధృతరాష్ట్రుఁడు వారికి రాజ్య మీయలేదు. కురుక్షేత్రమున పాండవులకు దుర్యోధనాదులకు పదునెనిమిది దినము లొక గొప్పయుద్ధము జేరిగెను. దానిలో పాండవులు జయించిరి. ధర్మరాజేనకు పట్టాభిషేక మయ్యెను.

వ్యాసుఁడు భారతమును సంస్కృతమున వ్రాసెను. భారతమునకు పదునెనిమిది పర్వములు. నన్నయభట్టు, తిక్కనసోమయాజి, ఎఱ్ఱప్రెగడ అను ముగ్గురు తెలుఁగు కవులు భారతమును తెలుఁగు చేసిరి.

ప్రశ్నలు:—1. రాజులలో రెండుతెగ లేవి? 2. ధృతరాష్ట్రుని పెద్ద కొడుకెవరు? 3. పాండవు లెందఱు? 4. పాండవులు వారణావతమునకుఁ బోవుట కేమి కారణము? 5. అక్కడ వారేయపాయమునుండి తప్పించుకొనిరి? 6. శకునియెవఁడు? అతఁడు ధర్మరాజుతోజోడ మేల యాడెను? 7. అజ్ఞాతవాసమైన తరువాతఁ బాండవు లేమని రాయబారమంపిరి? 8. భారతయుద్ధ మెక్కడ జరిగెను? ఎన్నిరోజులు జరిగెను? 9. ఎవరు గెల్చిరి?

మాటలు.—మృతినొందెను, అసూయ, గౌరవము, యువ

రాజే, దుర్బోధనము. కుట్ర, దుష్టులు, పట్టముగట్టించి, యజ్ఞము, ఐశ్వర్యము, చిత్రము, హరించే, వనవాసము, అజ్ఞాతవాసము, రాయబారము, పర్యములు.

21. పులి.

పిల్లిని గుఱించి నీవు రెండవవాచకపుస్తకమునందు చేదివి యున్నావు. పిల్లిజాతిలో చేరిన మృగములు మఱికొన్ని కలవు. వానిలో పెద్దపులి యొకటి.

అదెప్పుడును, అడవులలో వాసస్థాన మేర్పఱుచుకొనును.

పులితల, పిల్లితలవలెగుండ్రముగానుండును. దానికన్నులు, చెవులును, పిల్లికివలెనే యుండును. అదియును మాంసముతినీ బ్రతుకును. కనుక పులికిని వాడిగల కోరికలుండును. దాని పాదములు, గోళ్లు, పిల్లికివలెనే యుండును.

పులి శరీరము పచ్చేనిది. దానిమీఁది చోటలు నల్లవిగాను, పెద్దవిగాను ఉండును.

పులి, పిల్లికంటె మిక్కిలివెద్దజంతువు. సాధారణముగా అది మూడునలకల యడుగులయెత్తును, ఎనిమిదియడుగుల పొడుగును ఉండును. అది చూచుటకు మిక్కిలి భయంకరమైన జంతువు.

అడవిమాటుమోగునట్లది “కాండు” మని అంటును.

అడవిప్రదేశములలో పశువులు మేయుచున్నప్పుడు, ప్రక్కనున్న పొదల మాటునఁగాని, యెత్తైన గడ్డిలోనుండికాని, చేడి చేప్పుడులేకుండతాటుచుపోయి, వానిముందటపులి సక్కియుండును. అట్లుండి సమీపముగా వచ్చినపశువు మీఁదికి చేటలున పోయి, పంజోలతో ముందుకాళ్ళపైఁగొట్టి పట్టుకొని, గొంతుకొఱికి మెడ విడిచివేయును. ఆపశువును దూరముగా ఈడ్చుకొనిపోయి కడుపునిండఁ దినును. మిగిలిన భాగమును ఒకచోట ఆకులతో కప్పిపుచ్చి, కావలసినప్పుడు వచ్చి తినుచుండును.

ఒక యెద్దుమాంసము పులికి మూడురోజులకు సరిపోవును. తరువాత రెండురోజు లాహారమేమియు తినకే యుండునట.

అదియెద్దులను ఆవులనే కాక, లేళ్లను, మేకలను, గొట్టెలనుకూడ తినును.

పులి, దూరమునుండి పశువుమీఁదికి దుమికి, పంజోతోఁగొట్టి, గొంతుకను గోళ్లతో చీల్చి, రక్తమును పీల్చి చేంపునని చెప్పుదురు; కాని, అది నిజము కాదట.

పులి నిట్టనిడుపుగా ఉన్న చెట్టెక్కలేదు. కనుక పులివచ్చుచోట వేటకాండ్లు అట్టి చెట్లమీఁద మాటులు కట్టుకొని, ఎరకై మేకనుగాని మఱియొక జంతువునుగాని సమీపమున కట్టియుంచి, చూచుచుండి, అది వచ్చినప్పుడు తుపాకితో దానిని చేంపుదురు.

పులిపిల్లలను పట్టుకొనిపోవునట్లుగా రాజులు, వేడుకకై

పెంచెదరు. మచ్చిక చేసినపులులను సర్కసులో బయటికి తెచ్చి ఆటలాడించెదరు. ఆటలాడించువా రప్పుడు - తమ ప్రాణములను చేతబెట్టుకొని యుందురు.

ప్రశ్నలు:—1. పులి, పిల్లిజాతిలోని దని యేల చెప్పుదురు? 2. అది కక్కడనుండును? 3. అది వేనిని దినును? 4. అది జంతువు నెట్లు చేంపును? 5. పులుల నెట్లు చేంపుదురు?

మాటలు:—వానస్థానము, మాఱుమోగుట, మాటలు, తాఱుట, నక్కుట, సర్కసు.

22. సూర్యుడు, భూమి, చంద్రుడు.

మనము పడవలోఁగాని రెయిలుబండిలోఁగాని పడమటి నుండి తూర్పునకుఁ బోవుచున్నా మనుకొందము. అప్పుడు ప్రక్కనున్న కాలువగట్టును, చెల్లును, తెలిగ్రావు స్తంభములును తూర్పునుండి పడమటికిఁ బోవుచున్నట్లు కనబడును.

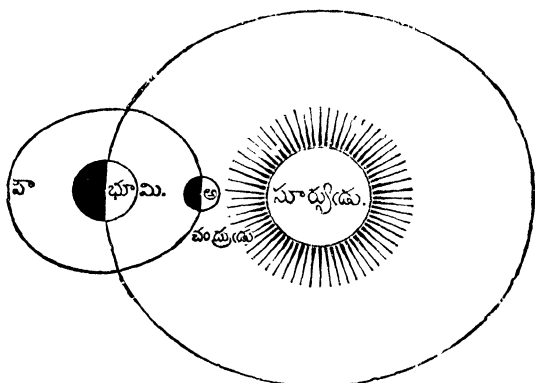
రెండు రెయిలుబండ్లు స్టేషనుముందు నిలబడి యుండఁగా, అం దొకటికదలి యొకప్రక్కకుఁ బోవునప్పుడు, రెండవది నిజేముగా కదలకపోయినను, రెండవ ప్రక్కకుఁ బోవుచున్నట్లు మొదటి బండిలోని వారికి కనబడునుగాదా!

అట్లే భూమి తిరుగుచుండుటచేత సూర్యుడు తిరుగుచున్నట్లు మనకు కనబడును.

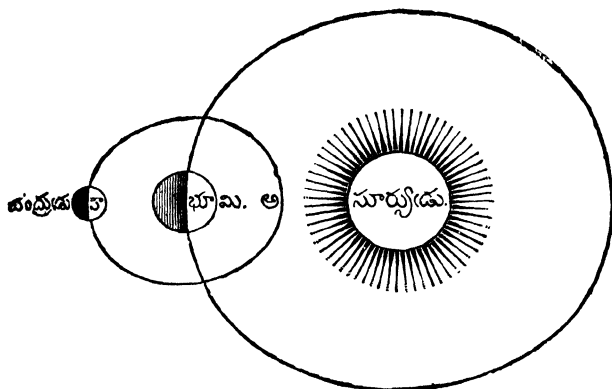
భూమి, తిరుగుచుండుట వలన, దివారాత్రములు కలుగుచున్నవని యింతకుముందు చేదివియుంటివి. అట్లు తనచుట్టును తిరుగుటయే కాక, భూమి సూర్యునిచుట్టునుగూడ తిరుగును. ఒక పర్యాయము భూమి సూర్యుని చుట్టివచ్చుటకు సుమారు

మూడువందల అటువదియైదు రోజులు పట్టును. ఈ కాలము నకే సంవత్సర మని పేరు.

భూమి సూర్యునిచేట్టును తిరుగుచేస్తట్లు, చంద్రుడు మనభూమిచేట్టును తిరుగుచేస్తాడు. అట్లొక పర్యాయము తిరిగివచ్చేటకు రమారమి ముప్పదిరోజులు పట్టును.

పటమున సూర్యుని చూడుము. సూర్యునిచేట్టును భూమి పోవు మార్గమున్నది. చంద్రుడు భూమిచేట్టును పోవు మార్గము కూడ కనబడుచున్నది. చంద్రుడు భూమిచేట్టును పోవుచే “అ” యొద్దనున్నప్పుడు, సూర్యుడును చంద్రుడు ఒక్క సారి ఉదయించి యొక్కసారి అస్తమింతురు. కనుక ఆరోజున మనకు చంద్రుడు కనబడడు. ఆరోజును “అమావాస్య” యందురు. అమావాస్య వెళ్లిన పదునేనురోజులకు చంద్రుడు “పా” యొద్దకు వచ్చేను. అప్పుడు సూర్యకాంతి, చంద్రుని మీద, మనభూమి వైపుననున్న ప్రక్కను అంతటను పడును. కనుక, ఆరోజున చంద్రుడు పూర్ణముగా కనబడును. ఆరోజును “పూర్ణిమ” యందురు.

అమావాస్య మఱునాఁడు మొదలు, పౌర్ణిమ వఱకుఁ గల రోజులను శుక్ల పక్ష మందురు. శుక్ల పక్షమున వెన్నెల క్రమముగా హెచ్చును.

పౌర్ణిమ మఱునాఁడు మొదలు అమావాస్య వఱకును గల రోజులను కృష్ణ పక్ష మందురు. కృష్ణ పక్షమున చీకటి క్రమముగా హెచ్చును.

ప్రశ్నలు:—1. మన భూమి తిరుగుచున్నట్లు తెల్లని చెప్పఁగలవు ?
2. సంవత్సరమని దేనికిఁజేరు? 3. అమావాస్య నాఁడు చంద్రుఁడేల కనఁబడఁడు? 4. పౌర్ణిమనాఁడు భూమియు, సూర్యుఁడును, చంద్రుఁడును ఎట్లుందు రోగిసి చూపును. 5. శుక్లపక్షమని దేనికిఁజేరు? 6. కృష్ణపక్షమని దేనికిఁ జేరు?
మాటలు.—పర్యాయము, పూర్ణముగా, హెచ్చుట.

23. పరమశాంతుఁడు.

ఒకయూరిలో నొకమంచి మనుజుఁడుండెను. అతఁడు కోప మెన్నఁడును ఎఱుంగనివాఁడు. అతనికొక సేవకుఁ డుండెను. ఈ సేవకుఁ డాతనినిముప్పదిసంవత్సరముల నుండిసేవింపుచుండెను. ఈముప్పదియేండ్లలో ఆతఁ డొకసారియైన కోప పడలేదని యీ సేవకుఁడు చెప్పుచుండెను. కోపము గలిగిన మనుజుఁడు

ముప్పదియేండ్లలో నొక్కమాత్రానను కోపపడకుండునా ?

ఆ యూరిలోని కొందఱు జను లాతనికి కోపమున్నదో లేదో నిశ్చయముగా తెలిసికొనఁదలచిరి. అతని సేవకుని ఒక దినమున పిలిచి యెటులైన అతనికి కోపము తెప్పించినయెడల గొప్ప బహుమాన మిచ్చెదమని వానికి ఆశపెట్టిరి. వీఁడందు లకు సమ్మతించెను.

ఆనాటిరాత్రి సేవకుఁడాతనికి పక్కపఱచుట మానివేసెను. అతనికి ఒక్క అలవాటున్నది. పక్కయెంతో పరిశుభ్రముగా ఉండవలెను. ముడుతలు లేకుండ సాపుగా పక్కపఱచి యుండవలెను. అట్లుండిననేకాని యాతఁడు నిద్రపోఁడు. ముప్పదినంప త్వరములనుండి యీసేవకుఁ డాతని పక్కను మిక్కిలి భద్రముగా అతని మనసునకు నచ్చినట్లుగా వేయుచేండువాఁడు. ఆ నాటిరాత్రి సేవకుఁ డాతనిపక్కను ముట్టనే లేదు.

రాత్రి పక్కయేల వేయలేదనిమఱునాటి యుదయమున అతఁడు సేవకు నడిగెను. వాఁడు విని విననట్లు 'మఱిచితిని కాఁబోలు' నని నిర్లక్ష్యముగాచెప్పెను. 'తమింపు'మని కోరనే

లేదు. 'ఇంతటినుండి జాగ్రత్తతో వేయుదు'నని చెప్పనై నలేదు. ఆతని కెటులైనను కోపమువచ్చేనట్లు చేయఁదలఁచినవాఁడట! లేలచెప్పను? ఆరాత్రికూడ సేవకుఁడాతనిపక్కను వేయలేదు.

'రాత్రిపక్కయేలవేయలే' దని మఱునాఁ డాతఁడు సేవకు నిలడిగను, 'ఏమో! జ్ఞప్తిలేకపోయిన'దని నిర్భయముగా సేవకుఁ డాతనికి బదులు చెప్పెను.

అప్పు డాతఁడు సేవకునితో నిట్లనియెను.

"నీ విఠ నాపక్క వేయఁదలఁచుకొనలేదు కాఁబోలు. చిరకాలమునుండి దానిని వేసి శ్రమపడి యున్నావు. ఇఠ వేయుటకునీకు విసుగుగానుండిన నుండవచ్చును. పోనియ్య, నేనే వేసికొందును. రెండురాత్రులనుండి వేసికొనుటచేత నాకు కొంత యలవాటైనది."

ఈమాటలువినినఁగ నే సేవకుఁ డాతని కాళ్ళపైఁబడి జనులు చేసిన కుట్రయు తన నేరమంతయు ఒప్పుకొని తుమింపుమని వేడుకొనెను.

ప్రశ్నలు.— 1. ఊరిలోని జనులు సేవకునితో నేమి కుట్రచేసిరి? 2. సేవకుఁడు గూడఁ గుట్రలోఁగలిసి యేమిచేసెను? 3. పరమశాంతుఁడు తుదకు సేవకునితో నేమనెను? 4. అందుపై సేవకుఁ డేమిచేసెను?

మాటలు.— సేవకుఁడు, నిశ్చయముగా, బహుచూసము, నమ్మతించెను, పరిశుభ్రముగా, భద్రముగా, నిర్లక్ష్యముగా, తుమింపుము, జాగ్రత్త, జ్ఞప్తి, నిర్భయము, చిరకాలము, శ్రమపడు.

24. చెన్నరాష్ట్రములోని ప్రజలు.

మనరాష్ట్రము చెన్నరాష్ట్రము. చెన్నపట్టణమునకు మదరాసు అనికూడ పేరు. కనుక చెన్నరాష్ట్రమును మదరాసురాష్ట్రమని యందురు. చెన్నపట్టణమే మనరాష్ట్రములోని ముఖ్యపట్టణము.

ఈరాష్ట్రములోని ప్రజ లందఱకు భాష ఒక్కటికాదు.
 ఓడ్రభాష కొందఱు మాటలాడుదురు, వారు ఓడ్రులు.
 కొందఱు తెలుగు మాటలాడుదురు, వారు ఆంధ్రులు.
 అఱవము కొందఱు మాటలాడుదురు, వారు అఱవలు-అఱవ
 లనే ద్రావిడు లందురు.

కొందఱు కన్నడము మాటలాడుదురు, వారు కర్ణాటులు.
 మఱికొందఱు మలయాళము మాటాడుదురు, వారు మల
 యాళులు.

వీరుగాక దాదాపుగాలన్ని చోట్లను, ముఖ్యముగా, హైదరా
 బాదుచేట్టుపట్లను, హిందూస్థాని మాటలాడువారు కలరు.
 వారు మహమ్మదీయులు. సామాన్యముగావారిని తురకలందురు.

లిపిలేని అడవిభాషలు మాటాడు చెంచేలు, కోయలు, శబ
 రులు మొదలగువారు అరణ్యప్రాంతములందు కలరు.

వెద్ద వెద్దయుద్యోగములు చేయువారిలో అనేకులు ఇంగ్లీషుభాష
 మాటాడువారు. వారి నేఆంగ్లేయులనియుదొరలనియు అందురు.

ఇంగ్లీషుభాష రాజభాషగనుక, చేదువుకొన్న వారిలో అనేకులు ఇంగ్లీషుకూడమాటాడంగలరు, వ్రాయంగలరు, చేదువంగలరు.

ప్రశ్నలు.—1. మనరాష్ట్రములో నేయేభాషలు వాడబడుచున్నవి? 2. అన్నిచోట్లఁ జేదువుకొన్నవారిచే నుపయోగింపఁబడు భాషయేది? 3. అది యొక్కటే యట్లుపయోగింపఁబడుటకుఁ గారణమేమి?

మాటలు—రాష్ట్రము, ఉద్యోగము, రాజభాష, శబరులు.

25. తండ్రి, కూతులు.

ఒకనికి ఇద్దఱు కూతులుండిరి. ఇద్దఱుకూడ అతఁడుపెండ్లిండ్లుచేసెను. పెద్దకూతును ఒక్కతోటవానికిచ్చెను. ఇటికలు చేయువాని కొకనికి రెండవకూతు నిచ్చెను. తగిన వయస్సు రాగానే వారలను అత్తవారిండ్లకు పంపించెను.

కొంతకాల మైనపిమ్మట పెద్దకూతును జోడగోరి యామె యింటికి పోయెను. “అమ్మా! నీకాపుర మెటులున్నది? నీవు నుఖముగా నున్నావా?” అని తండ్రి కూతునడిగెను. “నేను నుఖముగా నేయున్నాను నాకేమియులోపములేదు. కాని, నెలదినములనుండి యెండతీవముగా కాయుచున్నది. మాతోట

లోని నూతిలో నీరు ఎండిపోయినది. క్రొత్తగా వేసిన మొక్కలు ఎట్లుబ్రదుకునో యేమియు తోచేకున్నది. ఆకాశముమీఁద ఒక చిన్న మేఘమైనఁ గనఁబడకున్నది. ఈ వరుసచూడఁగా ఇంతటవర్షము కురియునని తోచేదు. ఎంతో సొమ్మువెచ్చించి క్రొత్తమొక్కలు తెప్పించి నాటితిమి, అంతయు దండుగయఁగును కాఁబోలు! ఒకటి రెండు దినములలో దేవుని దయవలన ఒక పెద్దవర్షము కురిసినయెడల మాత్రము మాకేవిధమైన లోపముండదు” అని కూతురు చెప్పెను.

ఆమె యింటియొద్ద రెండుదినములుండి తండ్రి రెండవకూతునింటికిఁ బోయెను. “అమ్మా! నీ కాపురమెటులున్నది? నీవు నుఖముగానున్నావా?” యని యాతఁడు కూతునడిగెను. “నేను నుఖముగా నేయున్నాను; నాకేమియు లోపములేదు. కాని, పట్టిన అంత యిటికయు పెంకునుగూడ కళ్లములలోనున్నవి. రాజుగారిమేడకై యింతవిరివిగాఁ బట్టితిమి. ఆవ మింకను పేర్పలేదు. బట్టతడువు చినుకులు పడినను మాకొంప మునిగిపోవును. అఱచేతులలో ప్రాణములు పెట్టుకొని యున్నాము. ఈ పఱపు ఇంక ఒక్కమాసమువఱకుండినయెడల మేముపట్టుటకు ఒప్పుదలచేసికొన్న యిటిక యంతయు పూర్తియైదును. కనుక, పొటుకున ఒక్క చిన్నకైన పడకుండ దేవుని దయవలన ఈరీతిగనే యిండునెడలమాకేమియు లోపముండ” దనికూతురు చెప్పెను.

అప్పుడు తండ్రి యామెతో నిట్లనియెను.

“అమ్మా! మీయక్క వర్షము కావలయునని ఆత్రపడుచున్నది; వాన రాఁగూడదని నీవు కోరుచుంటివి. మీకోరికలలో ఎవరికోరిక సఫలము చేయవలసినదని భగవంతుని ప్రార్థింపవలయునో నాకు తోచేకున్నది.”

ప్రశ్నలు.—1. పెద్దకూతును దండ్రి యివనికిచ్చెను? 2. రెండవ దాని నెవనికిచ్చెను? 3. పెద్దకూతురు తండ్రితో నేమి చెప్పెను? 4. చిన్న జేమి చెప్పెను? 5. తండ్రి యేమి పలికెను?

మాటలు.—వయస్సు, పిమ్మట, కాపురము, లోపము, తీవ్రముగా, మేఘము, దండుగ, కళ్లము, వజ్రపు, మాసము, ఆత్రపడు, సఫలము.

26. సర్. తి. ముత్తుస్వామి అయ్యరుగారు.

మనరాను రాష్ట్రములో దక్షిణమున ఉన్న తంజావూరు జిల్లాలో “ఉచ్చివాడి” అను పేరుగల గ్రామమున్నది. ఆ గ్రామమున 1882న-సంవత్సరము జాన్యువరి 28 తేదీని ముత్తుస్వామి అయ్యరుగారు జన్మించిరి. వీరితల్లిదండ్రులు మిక్కిలి పేదవారు. వీరిచిన్నవయస్సునండే తండ్రిగారుమరణించిరి. అంతటతల్లి గారీ చిన్నవానిని తీసికొని తిరువారూరును గ్రామమునకు పోయిరి. అచ్చట వీరికి కొలదిగా అటవభాషలో చెడువు చెప్పించిరి.

వీరికి ఇంగ్లీషు విద్య నేర్పుటకుఁ దల్లి గారియొద్ద తగిన ధనము లేదు. ఏదైననొక ఉద్యోగములో ప్రవేశించినఁ గాని కుటుంబము జేరుగు చారి లేకపోవుటచే, ఒక కరణము క్రింద వీరు గుమాస్తాగా ప్రవేశించిరి. అప్పుడు వీరికి జీతము నెల కొకరూపాయ.

విద్యయందు వీరికి ఆసక్తిమెండు. వీరిబుద్ధిని యోగ్యతను చూచి కొందఱు అభిమానించుకొని యింగ్లీషుచేదువు చెప్పించిరి. పరీక్షలలో ఎన్నియో బహుమతు లీయన సంపాదించిరి. ఒకసారి యింగ్లీషుభాషలో నొక మంచివ్యాసముప్రవాసి వీర యిదువందలరూపాయల బహుమానమును తీసికొనిరి. గణిత శాస్త్రమందు వీరిబుద్ధి మిక్కిలి ప్రకాశించెను. చేదువుపూర్తి కాఁగానే అటువదిరూపాయల జీతముతో వీరు ఉపాధ్యాయులుగా ప్రవేశించిరి.

తరువాత కొన్ని సర్కారు ఉద్యోగములనుజేసి తుదకు హైకోర్టు జడ్జిపనిలో ప్రవేశించిరి. ఈపనికివచ్చినమనవారిలో వీరే మొదటివారు. ఈ పనిలో వీరు బాగుగా ఆలోచించి న్యాయములైనతీర్పులిచ్చిరని కీర్తిపొందినారు. వీరితరువాత ఈ పనికి వచ్చిన మనవారిలో వీరికింటి ఎక్కువ వారుకాని, వీరితో సమానులు గాని, లేరని జనులుచెప్పుకొనుచున్నారు.

వీరి రాజభక్తికై మెచ్చి దొరతనమువారు వీరికి గొప్ప బిరుదు లిచ్చిరి. అటువది మూడేండ్లు జీవించి 1895-వ సంవత్సరమున వీరు స్వర్గస్థులైరి. చేలువతాతితో చేసినవీరివిగ్రహముకటి హైకోర్టులో స్థాపింపఁబడెను. న్యాయసభకే కాక మదరాసు రాష్ట్రమునకుకూడ అది యొక్క అలంకారమని చెప్పవచ్చును.

ప్రశ్నలు.—1. ముత్తుస్వామి అత్యురుగా రెక్కడఁ బుట్టిరి? 2. ఏసంవత్సరమునఁ బుట్టిరి? 3. వీరి పేరుమందు 'తిరువారూరని' యుండుట శేమికారణము? 4. వీరు మొట్ట మొదట నేయవ్యోగము చేసిరి? 5. ఏకాస్త్రమున వీరు మిక్కిలి సమరులు? 6. జడ్డిపనిలో ఏరెట్టి కీర్తిని పొందిరి? 7. ఏ సంవత్సరమున మరణించిరి?

మాటలు.—జన్మించిరి, ఉద్యోగము, ఆసక్తి, అభిమానిం చేకొను, బహుమతులు, వ్యాసము, దొరతనమువారు, స్వర్గస్థులు, చేలునతాయి, విగ్రహము, స్థాపింపఁబడెను, న్యాయసభ, అలంకారము.

27. ఆరోగ్యసాధనములు.

సుబ్రహ్మణ్యము.—గోపాలా! చేూడు. మునగుఁడెట్లున్నాఁడో!

మనకర్త మిట్లేమి? వాని యదృష్ట మట్లేమి?
గో—ఏమి! తెలివి తేటలలోనా?

సు.—తెలివితేటలలో నేకాదు. అన్నిటిగోను. ఆరోగ్యమున్న యెవల ఇత నేమిగోలు? తెలివితేటలు, సిరి, సమస్తమును ఆరోగ్యమువల్ల నే వృద్ధిపొందును. ఎప్పుడును రోగ

ములతో బాధపడువానికి నుఖ మెక్కడిది ? నుఖము లేనప్పుడు తెలివియు, సిరియు ఎట్లు రాణించును ?

గో.—నీవు చెప్పినది నిజేమే. మన నుందరుని చూడుము. వాడు పేరికి తగిన ట్లున్నాడు. నిజముగా నుందరుడే. వానిశరీర మెంతో ఆరోగ్యవంతముగా నున్నది.

ను.—అవును. వాని తల్లిదండ్రులు దృఢశరీరులు. చేదువు కొన్నవారు. నుందరుని చిన్నప్పటినుండియు జాగ్రత్తతో పెంచినారు. వారు ధనవంతులు. వారియింట మంచినీరు కాచేక త్రాగుదురు. నీటినితెచ్చి, కాచి, వడబోసి, త్రాగుదురు. చెడ్డనీరు త్రాగినయెడల, అందులోని కలుషములు లోపలికిపోయి జబ్బుచేయును.

గో.—వారి యిల్లెంతో యెత్తుగాకట్టించినారు. ఇంటికిచుట్టును ఎంతో ఖాళీస్థల మున్నది. కనుక మంచిగాలి కానలసినంత. ఎన్నో కిక్కిరింపులుండటంనలన, మంచిగాలి అన్ని గదులలోనికి పోయి చెడుగాలినికొట్టివేయును. వా రెప్పుడును మంచి గాలినే పీల్చుచుందురు.

ను.—అవును. మాయిల్లు గోతిలో నున్నట్లున్నది. మాయింటి లోని చెడుగాలి పైకిపోదు. ఆవలి మంచిగాలి లోనికి రాదు. అందువల్లనే మా యింటిలో ఎవరో యొకరు రోగముచేత బాధపడుచునే యుందురు.

గో.—నుందరునితల్లి వానికి వేళకు అన్నము పెట్టును. ఎక్కువ తినినయెడల శరీరము బలియు నను దుర్బలమతో ఎప్పుడును ఎక్కువ పెట్టదు. జీర్ణముకాని వస్తువులు తిననీయదు. చెడ్డ కాయగూరలను వారియింటికి తేనీయదు. వారింట మద్యపానము చేయువా రెవ్వరును లేరు. వారింటిలో

ఎవ్వరును నల్లమందు వేయరు, ఘేట్టలు త్రాగరు.
 ను.—అన్నియునరేకాని, మీరొకటిమఱచినారు. మాయవ్య
 గారు నన్నెప్పుడును ముఱికిబట్టలను కట్టుకొననీయరు. అను
 దినమును శుభముగా స్నానము చేయనియెడల కోప
 పడుదురు. ఉదయమునను, సాయంకాలమునను, శరీరము
 చెమ్మట పట్టువఱకును ఆట లాడింతురు. రాత్రి విస్తారము
 మేలుకొన నీయరు. తెల్లవాఱినతరువాత పడుకొననీయరు.

ప్రశ్నలు.—సుందరుఁ డారోగ్యవంతుఁడై యుండుటకుఁ గారణ
 మేమి? 2. గోపాలుఁడును, సుబ్రహ్మణ్యమును, అట్లుండక పోవుటకు పేతు
 వేమి? 3. “వాఁడు పేరికిదగిన ట్లున్నాఁడు” అన నర్థమేమి? అట్లుండుట
 ఎట్లు తటస్థించెను?

మాటలు.—ఆరోగ్యము, దృఢశరీరులు, ధనవంతులు, కలు
 పము, దుర్భమ, మద్యపానము, అనుదినము.

28. పరీక్షితుఁడు, శాపము.

భారతయుద్ధము తరువాత ధర్మరాజే దేశమును పరిపాలిం
 చెను. ధర్మరాజే తరువాత అర్జునునిమనుమఁడైన పరీక్షితుఁడు

సింహాసన మెక్కెను. ఇతని తండ్రి అభిమన్యుడు, భారత యుద్ధములో మృతినొందెను.

పరీక్షితుఁ డాకనాఁడు వేటకై యడవికి పోయెను. ఒక మృగమును పట్టుకొనవలయు నను పట్టుదలతో దానిని తఱుముచే పరిజనులను విడిచి లోయడవి కొక్కఁడును పోయెను. పరుగెత్తుట నలన ఆతఁడు మిగుల బడలియుండెను. ఆతనికి మిగుల దాహముగూడ నయ్యెను. మంచినీటికొఱ కాతఁ డిట నట వెదకుచుండఁగా, నొక చెట్టుక్రింద జపముచేసికొనుచున్న ముని నొకనిఁ జూచెను. ఆతని పేరు శమీకుఁడు. ఆతనియొద్ద నొకకమండలువు ఉన్నది. దానిలో నీరుండునుగావున, 'నాలుక యెండిపోవుచున్నది. స్వామీ ! రవంత మంచినీరి' మన్ని యా మునిని ప్రార్థించెను.

ఆతఁడు గాఢమగు జపములోనుండుటచేత, ఈరాజో మాట ఆయనకు విసంబధలేదు. బ్రాహ్మణుఁడు దొంగ జపమునఁ గూర్చుండి తన్ను లక్ష్యవెట్టలేదని రా జోహించి, కోపించి, యొక చేచ్చినపామునుఆతనిమెడకుఁ జేట్టఁబెట్టి తనవారిని గలిసి కొనుటకు వెనుకకుఁ బోయెను.

సమీపముననున్నమునిబాలకు లీవార్తను శమీకుని కొడుకగు శృంగితోఁ జెప్పిరి. రాజుఁడు తనతండ్రిని అవమానించినాఁడను కోపముతో ఆబాలుఁడు మండిపడెను. కాశికీయను నదికిఁ బోయి జలములను స్పృశించి “నాతండ్రి మెడను చేచ్చిన పామునుచేట్టఁబెట్టిన యారా జీ రోజేనకుపడవనాఁడు పాము కాటుచేఁ జచ్చుఁగాక !” యని యతఁడు శపించెను.

ఇట్లు శపించి యాతఁడు తండ్రియొద్దకు వచ్చెను. తండ్రి యింకను జపమునుండిలేవనేలేదు. పాముకను ఆతనిమెడచే

శ్రీ జార్జిచక్రవర్తి, శ్రీమేరీగారు.

29. శ్రీజార్జి చక్రవర్తిగారిచరిత్ర.

శ్రీజార్జిగారు 1865 వ.-సంవత్సరము జూన్ నెల మూడవ తారీఖున లండను పట్టణములో జన్మించినారు.

లేతవయసున-అనగా పదునాలుగవ యేట - మూడు సంవత్సరములు ఓడప్రయాణముచేసి బహు దేశములు చూచినారు. కనుక చిన్ననాడే ప్రపంచజ్ఞానము ఎక్కువగా సంపాదించినారు.

ఇరువదియేండ్లు నావిక సేనలో పెద్ద యుద్యోగిగా నుండి కట్టు దిట్టముగ పనిచేసినారు. అయినను క్రింది యుద్యోగస్థులను చాల దయతోఁ జూచినారు. నావికులకు ఉండవలసిన ఉత్తమగుణములు - సత్యము, విధేయత, పట్టుదలయును అని బోధించినారు.

1893 వ.-సంవత్సరమున శ్రీమేరీగారిని వివాహముచేసికొన్నారు. వారిని జూచి సంతోషించుటకు అప్పుడు శ్రీవిక్టోరియా రాణిగారు జీవించియున్నారు. భార్యయెడలను బిడ్డలయెడలను మిక్కిలి అనురాగము గలవారై కుటుంబధర్మములను చేక్కఁగా నెఱవెడు వారు.

కృషిశాస్త్రమునందు మంచి అనుభవము గలవారు. తుపాకి వేతలో మిక్కిలి ప్రజ్ఞగలవారు.

కొన్ని యాటయలందును నాటకములుచూచుటయందును వీరి కెక్కువ సరదా. కాని, పేకాట యిష్టముగాదు.

అనేక గ్రంథములు చేదివినవారు. చరిత్ర పుస్తకములపై అభిమాన మెక్కువ.

1901 - వ సంవత్సరములో మేరీరాణిగారితోఁ గూడ

ఆస్ట్రేలియాకు వెళ్లిరి. అక్కడ బడి పిల్లలకు బహుమతు లిచ్చిరి. “మీకు విధించిన పనులను శక్తివంచన లేకుండ చేయుడు. మాతా పితృభక్తి, రాజభక్తి, దైవభక్తి గలిగియుండు” డివి వారికి బోధించినారు.

ఇంగ్లండు రాజేగారి పెద్దకొమారునకు “ప్రిన్స్ ఫ్ వేల్సు” అను బిరు దిత్తురు. ఆ బిరుదువుచ్చుకొని, 1905-6వ-సంవత్సరములలో జార్జి గారు మేరీగారితో మన దేశమును జూచుటకు వచ్చిరి. ఇండియా బర్తాలలో 9000 మైళ్ల కెక్కున ప్రదేశమును జూచిరి. మన దేశములో అనేక రాజేలకు దర్శనమిచ్చిరి. చెన్న పట్టణమునకుఁగూడ వచ్చిరి. అప్పుడే దానిలో ‘బ్లాక్ బాన్’ అనుదానికి ‘జార్జి బాన్’ అను పేరు పెట్టబడెను.

తండ్రిగారైన ‘ఎడ్వర్డు’ ప్రభువువారు స్వర్గస్థు లాటచేత 1911 వ- సంవత్సరము జూను 22 వ తేదీని ఇంగ్లండులో పట్టాభిషిక్తులైనారు. ఆపట్టాభిషేక మహోత్సవములు మన దేశములో ప్రతి పట్టణమునను జేరిగినవి. దేవాలయములు, మసీదులు మొదలగు ప్రార్థనమందిరములలో ప్రార్థనలు జేరిపి నారు. ఆశీర్వాద సభలు చేసినారు. బీదలకు తృప్తిగా భోజనము పెట్టినారు. బడిపిల్లలకు మితాయి పంచిపెట్టినారు. సంగీతములు పాడించినారు.

వారిపూర్వులు ఘోషనిదయ శ్రీజార్జిచక్రవర్తిగారును శ్రీమేరీచక్రవర్తినిగారును మన కొక విషయమున ఘోషినారు. 1911 వ-సంవత్సరము డిసెంబరు 12వ- తేదీని తాము విచ్చేసి ఢిల్లీ పట్టణములో మహావైభవములో పట్టాభిషేకము చేసి కొన్నారు. అదే మనపూర్వచక్రవర్తులు పట్టాభిషిక్తులైన చోటు. వారి ప్రజానురాగమునకై ఆసేతు హిమాచల

పర్యంతము ప్రజలు కొండంత సంతోషము పొందినారు.

ప్రశ్నలు.—1. శ్రీజార్జిగారి యిప్పటి పనులెంత ? 2. నావికులకు వారు చేసిన యుపదేశమేమి ? 3. బడిపిల్లల కొకసారి యేమి బోధించిరి ? 4. వారి శేవవియ్యపులు ? 5. వారెప్పు డింగ్లండులోఁ బట్టాభిషిక్తులైరి ? 6. వారు వారిపూర్వులు చూపని యనుగ్రహము మనశేమి చూపిరి ?

మాటలు.— నావికసేన, కుటుంబధర్మములు, కృషి శాస్త్రము, అనుభవము, కుశలుఁడు, అభిమానము, శక్తివంచన, స్వర్గస్థులు, ప్రజానురాగము, ఆసేతు హిమాచలపర్యంతము.

రెండవ భాగము.

1. సూర్యోదయము.

మంజరి.

కొక్కిరియోయంచొలు శ్రీ గోడి కూసినది.

వెండినాణెమువలె శ్రీ వేగుజేక్కదిగో!

కొలకొలమంచొలు బర్రులు చొలు గూసె,

గలకల మని తెల్వి శ్రీ గాంచెను దిశలు.

తూరుపు దిక్కువై శ్రీ దొంగరు రంగదిగో!

రంగారుసాలువ్రా శ్రీ రత్నకంబళమొ

జేగులుగోడయో శ్రీ చెంగల్వకొలనొ

యన్నట్టు లరుణోదయం బయ్యె నదిగో!

ఆ నడుమను జోడు శ్రీ మదియేమి వింత!

కుంకుమరాశియో శ్రీ గుమ్మడిపండ్లొ

4

8.

పట్టు పొత్తులలోని శ ప్రభుని బాలకుడొ
యన సూర్యుడువెలింగె శ నాకాశమందు.

12

ఆలస్య మింకఁ జేరయఁగరాదు మనము.
చేప్పనఁ బట్టోమి శ స్నానంబుచేసి
శుభ్రమా లాఁగును శ జేక్కాను దొడిగి
శ్రద్ధతోఁ బాఠముల్ శ చేదువఁగా వలయు.

16

2. తల్లి.

మ ం జ రి.

నను గర్భమునఁదాల్చి, శ నాటి నుండియును
గణన చేయఁగలేని శ గండాలఁ గడచి.
నవమాసములు మోసి శ నన్నుఁ గన్నట్టి
తల్లి కంటెను వేఱు శ దైవంబు గలదె ?

4

గ్రహణము ల్పట్టిన శ కాలంబులందు
ముం దెప్పుడోపుట్టు శ పుత్రుని మేన,
మొట్టియో తొట్టియో శ పొడచూపుననెడు
భయమున, *రోగిని శ పగిది మంచేయునఁ
బడియుండి భగవంతుఁ శ బ్రార్థించినట్టి
తల్లికంటెను వేఱుశదైవంబు గలదె ?

10

యమబాధపెట్టి నేనవని వైఁబడఁగ.
ననుఁజేంచి కష్టమంతయుఁగూడ మఱచి

ప్రక్కనుంచిన నాకుఁ १ బాలిచ్చినట్టి
తల్లికంటెను వేఱునదై వంబు గలదె? 14

తన పనుల్లాని, నిశ్చదను దిండి మాని,
నాఁడేడ్చు వినినంత २ “నాతండ్రి ! ” యంచే,
1 నుడివడి వచ్చి న २ నోకొట్టినట్టి
తల్లికంటెను వేఱు ३ దై వంబు గలదె ? 18

నాకాట్లు నాకొట్లు ४ నాతిట్లు గనక
మంచి యాహారముల్ ५ మంచిబట్టలును,
నెంచి నాకుంచి తా ६ నిక్కట్లు పడెడు
తల్లికంటెను వేఱు ७ దై వంబు గలదె ? 22

నా యీడు దాచి ८ దుండగములు దాచి,
యెవరేని ९ యగ్గింప १ నెదను బొంగియును,
దెచ్చి నాకెన్నియో २ దిగఁదుచ్చిపోయు
తల్లికంటెను వేఱు ३ దై వంబు గలదె ? 26

ప్రొద్దున ననుదిద్ది, ४ బువ్వను బెట్టి,
పుస్తకాలిచ్చి, మోఁమున ‘రక్ష’ యుంచి,
ముద్దిడి, బడికంపి, ५ పూర్ణమా ప్రేమ
నెవుడు నేవత్తునో ६ యింటికి మఱల
నంచే నాబడివై వె ७ యరయుచే నుండు
తల్లికంటెను వేఱు ८ దై వంబు గలదె ? 32

1. నుడివడి = కలఁతపడి. 2. ఇక్కట్లు = చిక్కలు - ఇబ్బందులు.
3. దుండగములు = దుశ్చేష్టలు - కొంటెపనులు. 4. అగ్గింప = చొగడఁగా-
స్తుతింపఁగా.

దారి నేఁ బడఁగాంచి శ తా దవ్వునుండి
తొరపడి వచ్చి చేతుల లేవనెత్తి.
“నేలపైఁబడ్డది శ నీవు కాదమ్మ!”
యంచేఁగొంగున దుమ్మునంతయు దులిపి.

36

‘తూ’ యని నాచేతఁ శ * దూపాడిపించి
ప్రేమతో మెల్లగా శ వీపుపైఁ జేఱిచి
వెంటనే న స్వంకఁ శ బెట్టుక చేన్న
తల్లికంటెను వేఱు శ దైవంబు గలదే

40

3. ఉక్క, వర్షము.

ఉక్కచోలఁగఁ బెట్టె శ ‘నున్నురు’ ల్పుట్టె;
మితిలేని చెమ్మట శ లేనెల్లఁ దడిపె;
వినన కఱ్ఱలు చేయి శ వీడక యాడె;
పెద్దదాహము కల్గి శ పెదవుల నార్చె.

4

అంతలో నాకాశ శ మంతయుఁ గ్రమ్మెఁ
గాటుక కార్చబ్బు శ కంటి కింపుగను;
గాలివచ్చెను హాయి శ గా మబ్బునుండి.

7

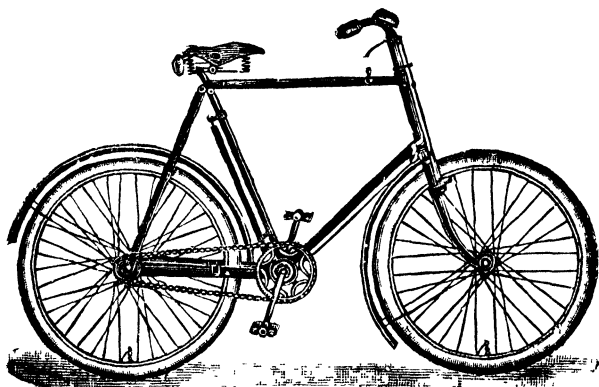
కన్నుల మిఱుమిట్లు శ కలుగు లాగునను
మింటఁ దళుక్కని శ మెఱుములు మెఱసె
పటపటఁ బై నేదొ శ పగిలినరీతి
నుఱుములు చెవులలో శ నుఱిమె నెన్నెన్నొ.

11

కుమ్మరించిన యట్లు శ కురిసెను వాన ;
 పుడమినందఱి ప్రాణములు చేల్లబడియె.
 మొదటఁ గొంచెము కష్టమును బడకుండ
 నుఖపడువారిని శ జోడ మెవ్వరిని.

13

15

4. క ట్టు క థ.

చెల్లెలా ! రారమ్మ శ చెల్లెలా రమ్మ !
 ఏది చూచెద విప్పు శ మీ కట్టుకథను
 కదలఁగాఁ గలిగిన శ కాళ్లు రెండుండుఁ
 గాని నే నరుడను శ గాను గానమ్మ.
 ఈవైపు నావైపు శ నిరుఁ గొమ్ములుండు
 గాని నే గోవును శ గాను గానమ్మ.
 భూమివై నఱకాళ్లు శ మోపకే పోదుఁ

2

4

6

గాని పక్షిని నేను శ్రీ గాను గానమ్మ.	8
వెలగల జీను నాశ్రీవేపువైనుండుఁ	
గాని గుట్టము నేను శ్రీ గాను గానమ్మ.	10
గణగణమ్రోగెడు శ్రీ గంట నాకుండుఁ	
గాని బండెద్దును శ్రీ గానుగానమ్మ.	12
తళతళల్ గల గొల్సు శ్రీ తగిలింఁచేకొందుఁ	
గాని 'వాచిని' నేను శ్రీ గాను గానమ్మ.	14
వింత సున్నలు రెండు శ్రీ వెలసిన ప్లుందుఁ	
గాని విసర్గంబు శ్రీ గాను గానమ్మ.	16
నిలువఁబెట్టిననై న శ్రీ నిలుచేండలేను	
గాని నేఁ బరుగెత్తఁ శ్రీ గలను గలనమ్మ.	18
చిటికలో నది యేదో శ్రీ చెప్పకొంటుని	
యది నీకుఁ జెప్పదు శ్రీ నయిదుపూటలను.	20

5. దొంగ-అతని తల్లి.

- గీ. బాలుఁ డొక్కఁడు తనపాతశశాలయందుఁ
 దోడిబాలుని పొత్తంబు శ్రీ దొంగిలించి
 తల్లికిని జోప, నీడిచిరత్నకుండఁ
 జిలునగవు నవ్వుచే నుపేక్షచేసె నకట ! 1
- గీ. అతఁడు మఱియొక్కనాఁడు మేరలై నయట్టి
 సరిగదు న్తుల నెచేటివై శ్రీ సంగ్రహించి

యమృతమునుజూప, నామె “యా శ హః” ! యటంచే
గొడుగు తెలివికి సంతోష శ పడియె నకట !

2

గీ. ఎవ్వరికిఁ గానఁబడకుండ శ నేదొ యొకటి
యిట్లె తెచ్చుచేఁ దల్లికి శ నీయసాగె;
సంత నానాటఁ జెద్దవాఁ శ డయ్యెనతఁడు,
వయసుతో దొంగబుద్ధియుఁ శ బ్రబలుచేండ్.

3

గీ. బాల్యమందున బడిదొంగ, శ వయసురాఁగ
బందిపోటు దొంగలలోనఁ శ బ్రబలుఁ డయ్యె,
¹దస్కరత యెంతకాలము శ దాఁగఁగలదు ?
పాపముఫలించె; నాతఁడు శ పట్టువడియె.

4

గీ. అతనినేరము స్థిరపడె శ సతని కపుడు
మరణదండన విధియించె శ మనుజవిభుఁడు;
కొడుక ! కొడుకా ! యనుచేఁ దల్లి శ గొల్లుమనుచే
బిడ్డ నురిదీయుచోటికి శ వేగ నేగె.

5

గీ. అతఁడు తల్లినిజూచి ‘మాతయమ్మ ! నీకుఁ
జన్మయొకమాట చెవిలోనఁ శ జెప్పవలయు
ర’ మ్మనఁగ నామెవచ్చి కర్ణం బొసంగ
నామెచెవిని గటుక్కున శ సతఁడు కొఱికె.

6

గీ. చెవిని గొఱికితివేమిరా శ చెనఁటి ! యనుచేఁ,
జంతలోఁ గొంతకోపంబు శ చెంది, యామె
యతనిఁ జీకొట్టి యదలించి శ యాగ్రహింపఁ
గనుల నీరొల్క సతఁ డిట్లు శ లనియెఁ దిరుగ.

7

- గీ. ఏను బడివు న్నకము దొంగిలించినపుడె
యిట్లు చీకొట్టి నన్ను శిక్షించితేని,
యిట్టి దుర్గతి నాకు, నీ శ క్తిబింత,
కలుగకుండును గాదె యో శ కన్నతల్లి ! 8
- గీ. బాలుడే కాదె దోష మశ్వుంబు కాదె !
యనుచుఁ దలిదండ్రు లెంచేగాఁ శ జేసదు ! చేసదు !
పాలదంతాలతటి దిద్దఁబడనిగుణము
శోరమీసాల నాఁడెట్లు శ కుదురఁగలదు ? 9

నీతిపద్యములు.

- క. అక్కఱకురాని చేట్టము,
మ్రొక్కిన వరమిని వేల్పు శ మోహరమునఁ దా
నెక్కినఁ బాఱని గుఱ్ఱము,
గ్రక్కున విడువంగవలయుఁ శ గదరా నుమతీ. 1
- క. కూరిమి గల దినములలో,
నేరము లెన్నఁడును దోచేనేరపు మఱి యా,
కూరిమి విరసంబై నను,
నేరములే తోఁచుచుండు శ నిక్కము నుమతీ. 2
- క. అప్పిచ్చేవాఁడు వైద్యుఁడు,
నెప్పుడు నెడ తెగకపాటు శ నేటును ద్విజాఁడు,
జోప్పడిన యూరనుండుము,
చోప్పడ కున్నట్టియూరు శ సొరకుము నుమతీ. 3

- క. ఉపకారికి నుపకారము,
విపరీతము గాదు సేయ శ్రీ వివరింపంగా,
నపకారికి నుపకారము,
నెపమెన్నక సేయువాఁడు శ్రీ నేర్పరి నుమతీ. 4
- క. ఎప్పటి కెయ్యది ప్రస్తుత,
మప్పటికా మాటలాడి శ్రీ యన్యుల మనముల్,
నొప్పింపక తా నొన్వక,
తప్పించుక తిగురువాఁడు శ్రీ ధన్యుఁడు నుమతీ. 5
- క. ఎప్పుడు సంపద గలిగిన,
నప్పుడె బంధువులువత్తు శ్రీ రది యెట్లన్నఁక,
దెప్పలుగఁ జెఱుపునిండినఁ,
గప్పలు పదివేలుచేరు శ్రీ గదరానుమతీ. 6
- క. పాఱకుమీ కనుఁగాయలు,
దూఱకుమీ బంధుజనులఁ శ్రీ దోషమునుమ్మి,
పాఱకుమీ రణమందున,
మీఱకుమీ గురులయాజ్ఞ శ్రీ మేదిని నుమతీ. 7
- క. కనకపు సింహాసనమున,
శునకఘుఁ గూర్చుండఁబెట్టి శ్రీ శుభలగ్నమునం,
దొనరఁగఁ బట్టముగట్టిన,
వెనుకటి గుణ మేలమాను శ్రీ వినురానుమతీ. 8
- క. కులకాంత తోడనెప్పుడు,
కలహింపకు; వట్టితప్పు శ్రీ ఘటియింపకుమీ

కలకంఠకంఠి కన్నీ

రొలికిన సిరి యింటనుండ శ నొల్లదు సుమతీ. 9

క. చేతులకుఁ దొడవుదానము;

భూతలనాథులకుఁ దొడవు శ బొంకమి; ధరలో,

నీతియె తొడవెవ్వారికి;

నాతిక మానంబు తొడవు శ నయముగ సుమతీ. 10

{ రావుబహద్దరు కం. వీరేశలింగముపంతులుగారి నీతిదీపిక నుండి }
తీసినపద్యములు.

మంచి శాలుఁడు.

శీ. భోజనము చేయునప్పుడు శ బుద్ధిగలిగి,

లేనివ స్తువు తై మ్మని శ లేనిపోని,

యాగడముచేసి యలఁచేక శ వేగమునను,

గలకొలందిని భుజియించి శ కదలిపోవు. 1

శీ. తానుబడియందుఁ జేదివిన శ దానినెప్పుడు,

మఱచిపోవక వల్లించు శ మరల మరలఁ,

బు స్తకంబులఁ జింపక శ పొదుపుగాను,

వాడుకొనుచుండుఁ దనతోడి శ వారుమెచ్చే. 2

విద్య.

శీ. రాజు తనదేశముననె గౌరవముగాంచుఁ;

బండితుఁడొ, యెల్లయెడ, గౌరవము వడయుఁ

జేదువునకు రాజ్యమైనను శ జేలదనఁగ
విద్యతో సాటి మఱియేది శ విశ్వమునను ?

అడఁకువ.

ఆ. ఎంతకలిమి గలుగు శ నంత యడఁకువఁ,
గలిగియుండవలయు, శ గర్వపడక,
యన్నిగుణములుండి శ యడఁకువలేకున్న,
నిష్ఫలంబు లవ్వి శ నిశ్చయముగ.

గీ. చేదువునకుఁదోడు వినయంబు శ గుదిరియుంట,
పసిడికిని దావియబ్బిన శ భాతియగును;
విద్యగలిగియు నడఁకువ శ వెలయకుంట,
యమరతిరువును గచ్చే చెట్టలమిగొనుట.

మూ ఁ డ వ భా గ ము.

వ్యాకరణము.

ఈక్రింది వ్యాకరణ విషయములను బాలురచేత వల్లం
పింపఁగూడదు. ఆయాపాఠములు వాచకపుస్తకములో వచ్చి
నప్పుడు వానిఁ గనఁబఱిచి, ప్రశ్నలువేసి లింగ వచన కాలాది

భేదములు బాలురకు స్పష్టముగాఁ దెలియునట్లు చేయవలెను. వ్యాకరణ పరిభాషాపదములను మొదటనే చెప్పఁగూడదు.

I. నామములు:—పురుషులను గాని, స్త్రీలను గాని, యితర జంతువులను గాని, ప్రాణములేనివస్తువులనుగాని చెప్పము. ఉ॥ రాముఁడు, తండ్రి - ఇవి పుంలింగములు (మహదర్థకములు.) సీత, కూతురు-ఇవి స్త్రీలింగములు (మహత్వర్థకములు.) ఎద్దు, ఆవు, చెట్టు, పలక - ఇవి సపుంసకములు (అమహదర్థకములు.)

II. కృష్ణుఁడు, హరి, తాత, అక్క, తల్లి, కూతురు, పుట్ట, పిల్లి, చెట్టు, నేను, నీవు, వాఁడు, అది - వీని యేకవచన బహువచనము లన్ని విభక్తులలోను జెప్పింపవలెను.

కర్తప్రథమావిభక్తిలో నుండును. కర్మపదము ద్వితీయావిభక్తిలో నుండును. ఇవి బాలురు కనుగొను నట్లు చేయవలెను.

III. లింగవచనభేదమువలనఁ గ్రియలకుఁగల్గు నీక్రిందిమార్పులను బాలుర కలవాటు చేయవలెను.

(a) రాజేవచ్చుచున్నాడు—రాజేలు వచ్చుచున్నారు.
బాలిక పోవుచున్నది—బాలికలు పోవుచున్నారు.
పక్షి యెగురుచున్నది—పక్షు లెగురుచున్నవి.
చెట్టు పెరుగుచున్నది—చెట్లు పెరుగుచున్నవి.
గోడ యెత్తుగానున్నది—గోడ లెత్తుగానున్నవి.

ఇవి జరుగుచున్న కాలమును దెల్పును - అనగా వర్తమానకాలమును.

(b) రాజే చూచెను—రాజేలు చూచిరి.

బాలిక పాడెను—బాలికలు పాడిరి.

పక్షి కూసెను—పక్షులు కూసెను.

చెట్టు కాచెను—చెట్లు కాచెను.

గోడ పడెను—గోడలు పడెను.

ఇవి గతించిన (జరిగిపోయిన) కాలమును దెలుపును - అనగా భూతకాలమును.

(c) రాజే రేపు వచ్చెను—రాజులు రేపు వత్తురు.

బాలిక రేపు పాడును—బాలికలు రేపు పాడుదురు.

ఆవు రేపు మేయును—ఆవులు రేపు మేయును.

చెట్టు రేపు పూచేను—చెట్లు రేపు పూచేను.

చెఱువు రేపు నిండును—చెఱువులు రేపు నిండును.

ఇవి రాజుతోపుకాలమును దెలుపును - అనగా భవిష్యత్కాలమును.

IV. (a) నేను వచ్చుచున్నాను—వచ్చితిని, వత్తును.

మేము వచ్చుచున్నాము—వచ్చితిమి, వత్తుము.

ఇవి ఉత్తమపురుషరూపములు.

- (1) నీవు వచ్చేచున్నావు—వచ్చితివి, వత్తువు.
మీరు వచ్చేచున్నారు—వచ్చితిరి, వత్తురు.
ఇది మధ్యమ పురుషరూపములు.
- (2) వాడు వచ్చేచున్నాడు—వచ్చెను, వచ్చేను.
వారు వచ్చేచున్నారు—వచ్చిరి, వత్తురు.
అది వచ్చేచున్నది—వచ్చెను, వచ్చేను.
అవి వచ్చేచున్నవి—వచ్చెను, వచ్చేను.
ఇవి ప్రథమపురుష రూపములు.

నాలుగవ పాఠమునకు అనుబంధము.

తూనికమానము.

1 తులము	1 రూపాయయైత్తు.
2 తులములు	1 పలము.
3 పలములు	1 పంపు.
4 పంపులు	1 ఏబలము.
(ఏను+పలము) — మొదట దీని	
యర్థము 3 పలములు కాని యిప్పుడు	
పదిపలములుగావాడుకొనుచున్నారు.	
5 ఏబలములు	1 పదలము.
6 పదలములు	1 వీసె.
7 పలములు	1 సేరు.
8 శేరులు	1 వీసె.
9 వీసెలు	1 ఎత్తు.
10 వీసెలు	1 మణుగు.
80 మణుగులు	1 పుట్టి (బారుప)

కొలతమానము.

2 గిద్దలు	1 అజసోల.
2 అజసోలలు	1 సోల.
2 సోలలు	1 తవ్వ.
2 తవ్వలు	1 మాన (మానిక)
3 తవ్వలు	1 చెన్న పట్టనత్త
2 మానికలు	1 అడ్డ. [పడి.
2 అడ్డలు	1 కుంచేము.
4 కుంచేములు	1 తూము.
5 తూములు	1 ఏడుము (ఏను
తూము=బిదు తూములు)	
2 ఏడుములు	1 పండుము (పది
తూము=పది తూములు)	
2 పండుములు	1 పుట్టి.
500 కుంచేములు	1 గరిసె.

ఆర్. వేంకటేశ్వర్ అడ్వోకేట్, మదరాసు.

పరస గద్య సంగ్రహము. పితాపురం మహారాజా	Rs.A.P.
వారికాలేజి ప్రధానోపాధ్యాయులు మ-రా-రా-	
శ్రీ, గొ. జగన్నాథస్వామి ఎం. ఏ.. ఎల్. టి.,	
గారిచే కూర్పబడినది.	వెల 0 6 0
నీతిచంద్రిక. పరవస్తు చిన్నయసూరి ప్రణీతము.	0 8 0
పురాణమణిమంజరి. మ-రా-రా-శ్రీ, గొ. జగన్నాథ	
స్వామి ఎస్. సర్వాయడు ఎ. సూర్యనారా	
యణగార్ల చే గ్రథితము. సటిప్పణము.	0 12 0
సహోపాఖ్యానము. టీకాతాత్పర్యముసహా. శ్రీమాన్	
తం. దేవరాజ సుధీమణిగారిచే వాఖ్యాతము.	0 8 0
అంబరీషోపాఖ్యానము:— టీకాతాత్పర్యము సహా	
శ్రీమాన్. తం. దేవరాజ సుధీమణిగారిచే	0 3 0
పరసపద్యకథాసంగ్రహము. పితాపురం మహారాజా	
వారి కాలేజి ప్రధానోపాధ్యాయులు మ-రా-	
రా-శ్రీ, గొ, జగన్నాథస్వామి ఎం. ఏ.. ఎల్. టి.,	
గారిచే కూర్పబడినది. సటికము.	0 10
విష్ణుపురాకథలు. పల్లకిమిడి రాజాగారి కాలేజి	
ఉపాధ్యాయులు పారనంది జగన్నాథస్వామిగారిచే	
రచింపబడినది.	0 3 0
విక్రమార్కునికథలు. కావ్యకంఠ గొర్తి సూర్యనా	
రాయణ శాస్త్రిగారిచే రచింపబడినది.	0 3 0
రామాయణనీతికథలు. విజయనగరం మహారాజావారి	
కాలేజిఉపాధ్యాయులు చెరుకూరిజోగారావుగారిచే	
ప్రాయబడినవి. ఇందు 19చక్కని పటములున్నవి	0 6

ఆర్. వేంకటేశ్వర్ ౨౫ కో, మదరాసు.

- ఈనాళకథలు. నీతికథానిధి. ఇందు నలుబది కథలు Rs.A.P.
చక్కని సులభశైలిని, ఆంధ్రదేశమందలి నాలు
గైదు తరగతుల బాలురకు బాలికలకు ఉపయుక్త
ముగా నుండునటుల వ్రాయబడినవి. 0 4 0
- షేక్స్పియర్ నాటకకథలు. వెన్నెలకంటి సుందరరామ
శర్మగారిచే రచింపబడినది. 0 7 0
- పసిడేటిరాజు. శ్రీమతి ఆపసరాల శేషగిరమ్మగారిచే
రచింపబడినది. 5,6,7, తరగతుల కుపయుక్తము. 0 3 0
- కమలిని. శ్రీమతి వేమూరు ఆండాశమ్మగారిచే రచింప
బడిన నవల. 1 0 0
- బాలభారతము. యస్. ఏ సరసింహాచార్యులు గారిచే
రచింపబడినది. ప్రథమభాగము ఆది, సభారణ్య
విరాటోద్యోగ పర్వములు 170 పేజీలు. వెల 0 14 0
- ద్వితీయభాగము. భీష్మపర్వము మొదలు స్వర్గారో
హణపర్వమువరకు 150 పేజీలు వెల 0 14 0
- రెండు భాగములును ఒకే క్యాలికోబైండు. 2 0 0
- ధైర్యకవచము:—(భీష్మకచరిత్రము) వి. సుందర
రామశాస్త్రిగారిచే వ్రాయబడినది. 0 6 0
- కల్యాణి:—వెన్నెలకంటి సుందరరామశర్మచే, షేక్స్పి
యర్ 'టెంపెస్టు' అను నాటకపు కథను గొని
వ్రాయబడినది. 0 2 6
- శ్రీకృష్ణదేవరాయలు:—పండిత. ద్రోణరాజు సీతా
రామ రావుగారిచే రచియింపబడినది. 0 8 0

